Eine Nacht in Venedig
die Fledermaus

Weltbekannte Komponisten

ÖSTERREICHISCHE

ARNOLD SCHÖNBERG

LUDWIG VAN BEETHOVEN

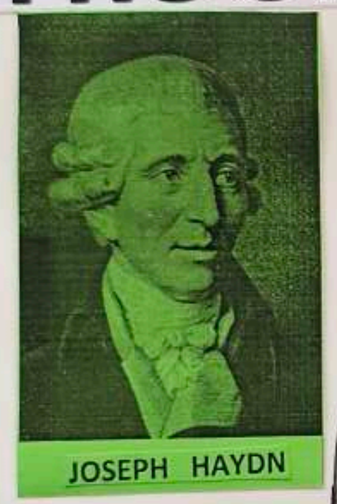
JOSEPH HAYDN

beliebt

gefragt

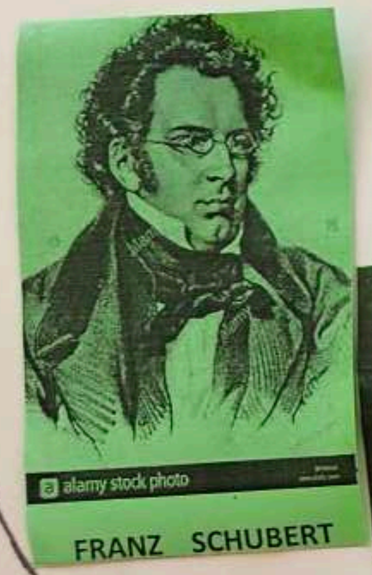
FRANZ SCHUBERT

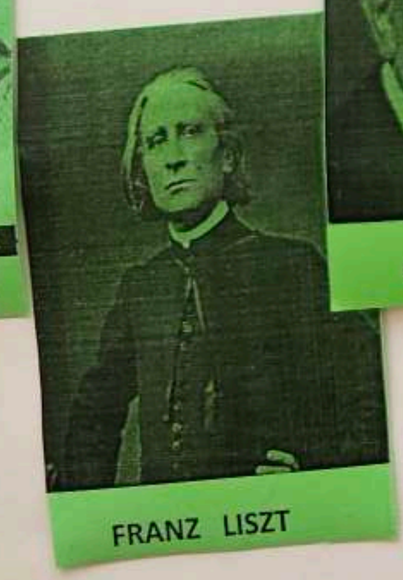
FRANZ LISZT

FRANZ SCHMIDT

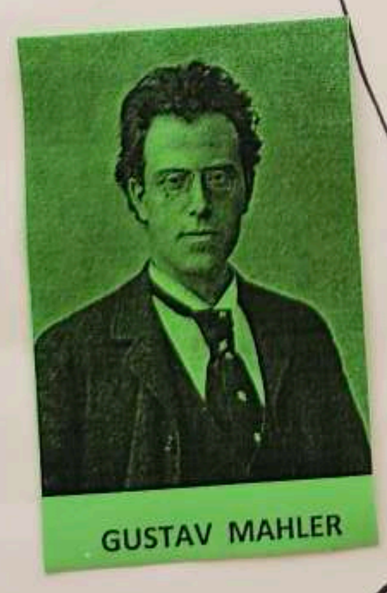
GUSTAV MAHLER

Talentvoll

Armenische

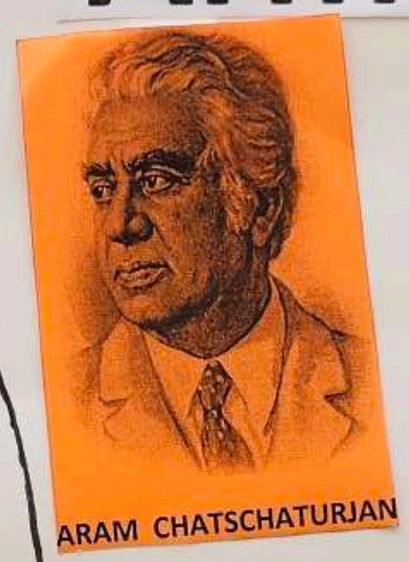
ARAM CHATSCHATURJAN

KOMITAS /SOGHOMON SOGHOMONJAN /

ARNO BABAGHANJAN

ARMEN TIGRANJAN

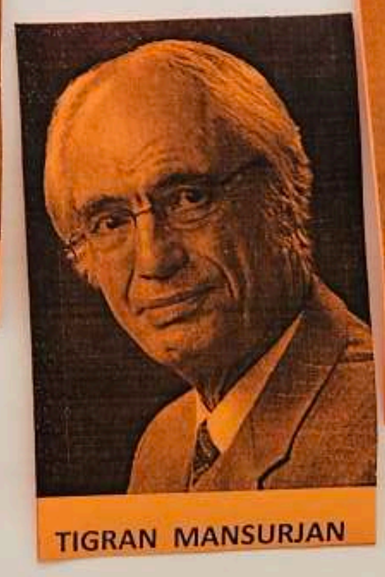
TIGRAN MANSURJAN

ROMANOS MELIKJAN

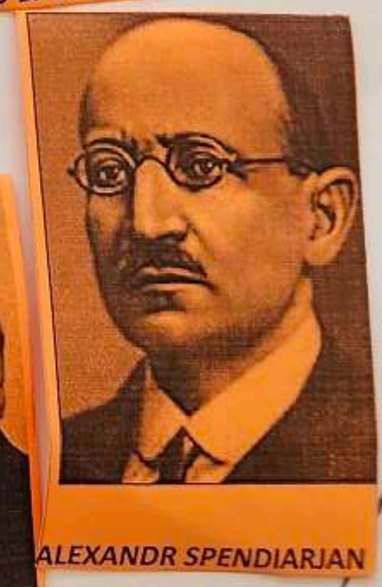
ALEXANDR SPENDIARJAN

Johann Strauß

Vater

1804-1849

Johann Strauß

Sohn

1825-1899

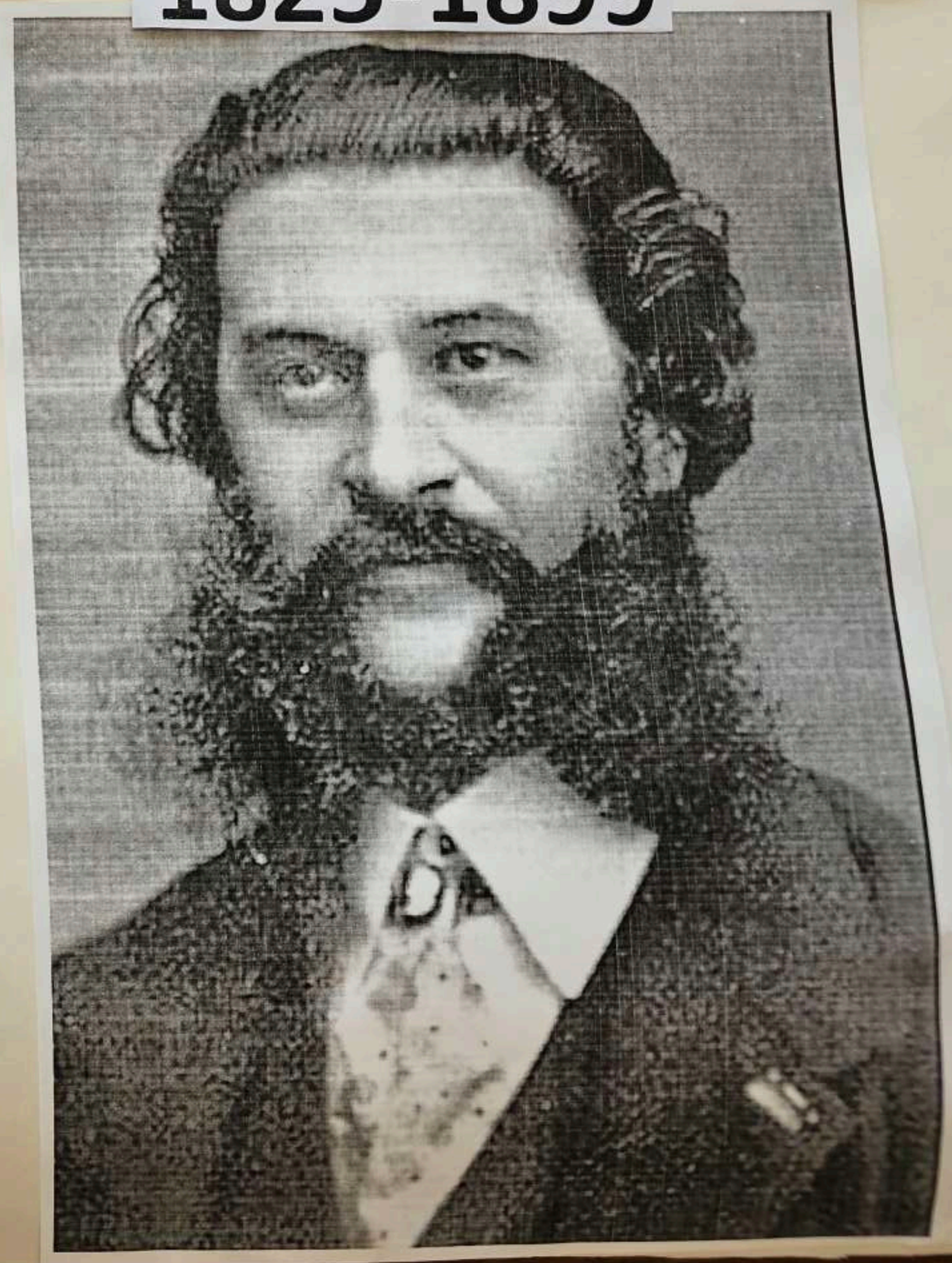

Դպիրասեր Ղուկաս 4ա դասարան

Միրզոյան Ջիվան 4ա դասարան

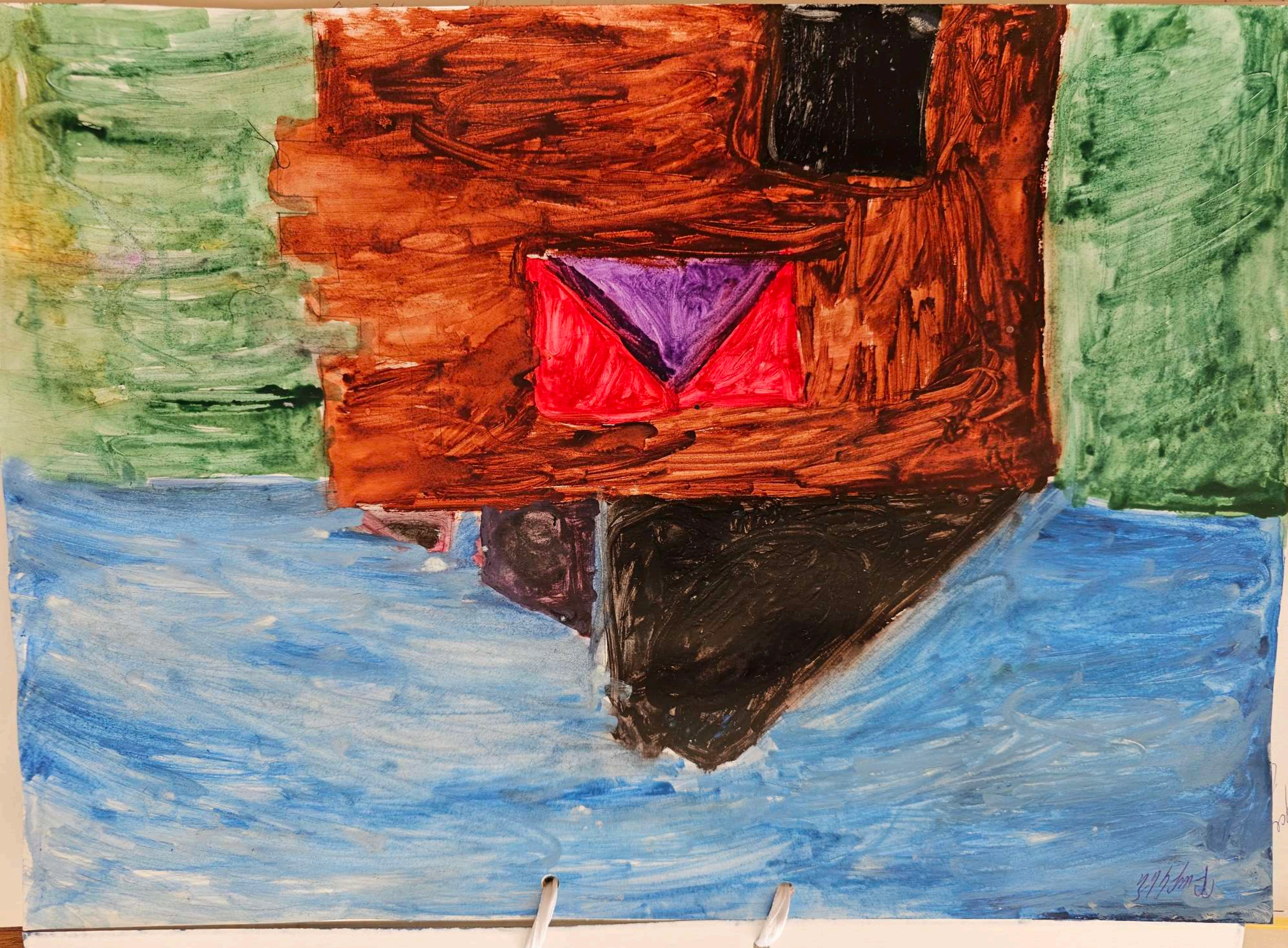

Grade 1 Lesson 1 Unit 1

Աբրոյան Նարեկ 4ա դասարան

Ադոդյան Լիլիթ 4ա դասարան

Գրիգորյան Մանե 4ա դասարան

Ահ պրեց հայը ու զորությամբ
նահապետ հայկի սերունդը դարձավ
նորոցմավ ահռչ, իզոր չվ առաստաղ
անվանում ենք շրան մեզ հայ ազգ։

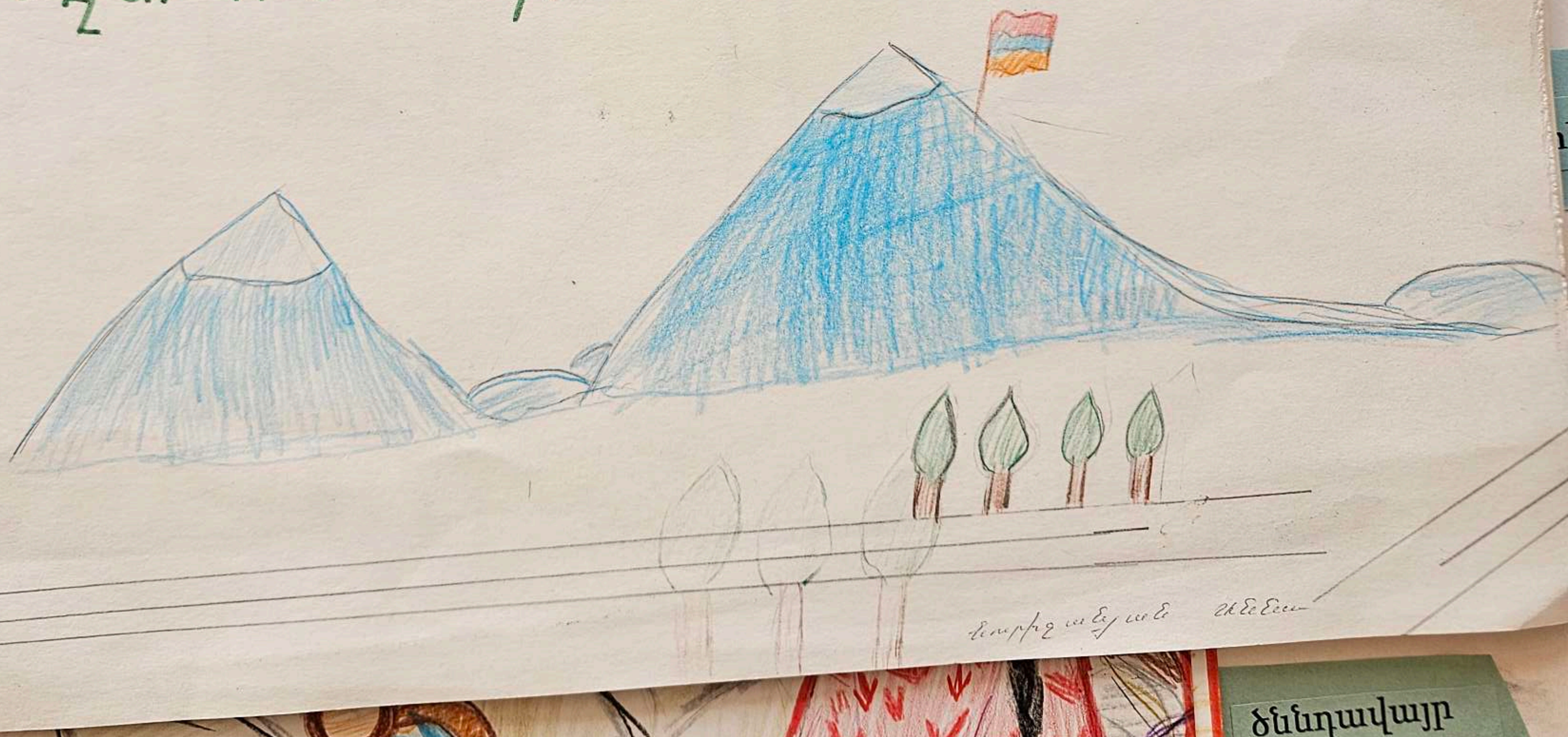

Ա՛դրեց հայոց ու Զորւոյ,
Նահապետ հայկ սերունդը դասդ
Սորւոյվայծ, հզոր էվ աշխատաւ
Աշվահէրս եղբ կիսաւ մեզք հայատաւ։

Տարուէ՛ր շարունակ

Ուզեր պապը մի երազանք

Կորից իր տունը վերադառնալ ։

Մայրս
Աշխարհի ամենագեղեցիկ
Մարդն է
Ես ինձ միշտ կամենում
Համբուրել

Ֆայլ 4 Ինֆորմ

Հայրիկն ու մայրիկը 4-ա դասարանի

Վարդանյան Մարգարիտա 4ա դասարան

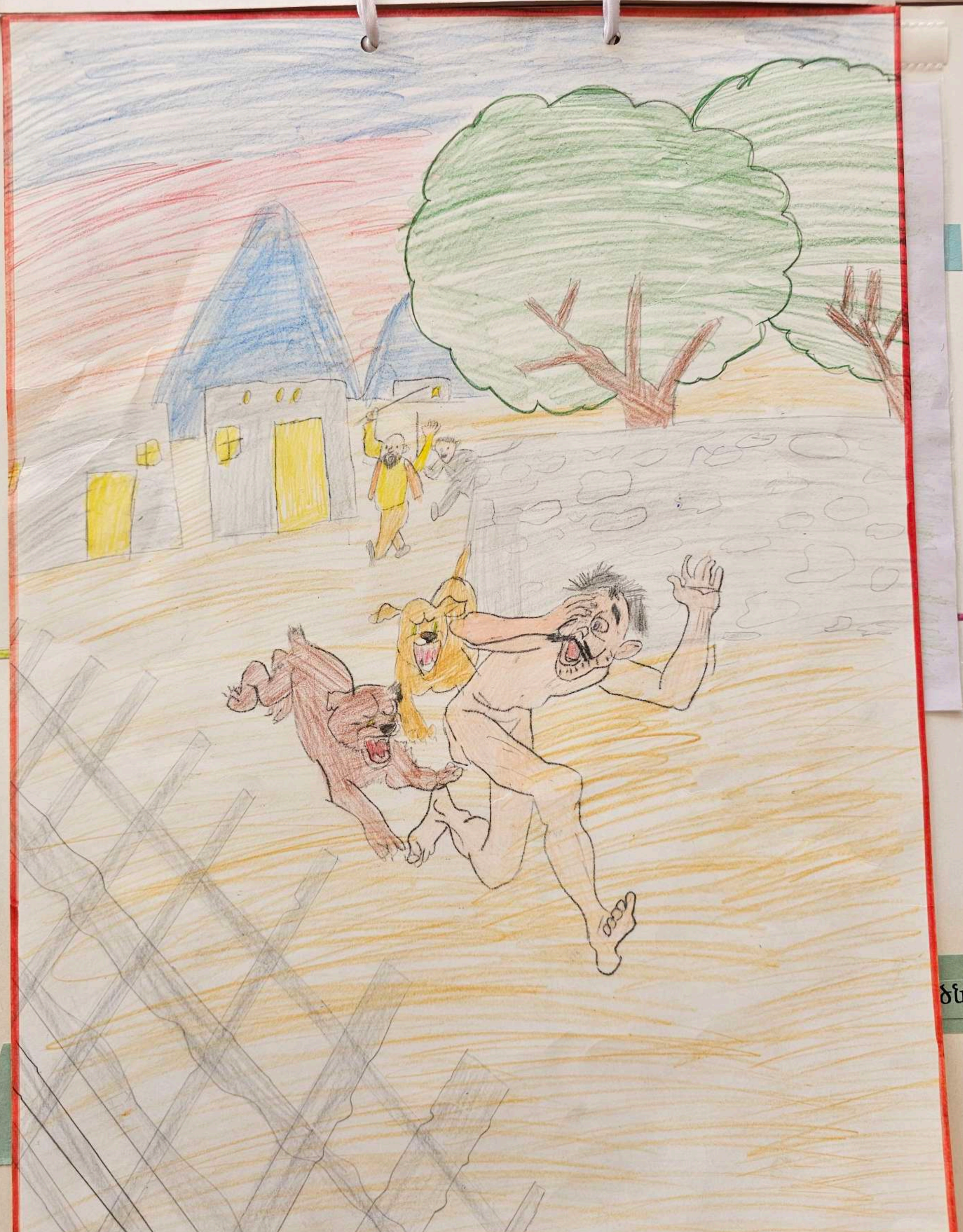

Հովհաննիսյան Բաբկեն 4ա դասարան

Հայաստան

ընտանիք

օջախ

տուն

շինություն

հայրենիք

ծնող

հարազատ

ծննդավայր

Աթենքի Ակրոպոլիս

Աթենքի Ակրոպոլիս

Աթենքի Ակրոպոլիս , հնադարյան միջնաբերդ, որը տեղակայված է Աթենք քաղաքից վեր գտնվող ժայռոտ բարձունքի վրա և իր մեջ ներառում է ճարտարապետական և պատմական մեծ նշանակություն ունեցող հնադարյան մի քանի կառույցների ավերակներ, որոնցից ամենահայտնին Պարթենոնն է: «Acropolis» բառը ծագում է հունարեն «ἄκρον» (ակրոն, «բարձրագույն կետ, ծայր») և «πόλις» (պոլիս, «քաղաք») բառերից[1]: Չնայած «ակրոպոլիս» եզրն օգտագործվում է ընդհանուր իմաստով և Հունաստանում շատ այլ ակրոպոլիսներ կան, Աթենքի Ակրոպոլիսի նշանակությունն այնպիսին է, որ այն պարզապես անվանվում է «Ակրոպոլիս» առանց բնութագրման: Հնագույն ժամանակներում հայտնի է եղել նաև որպես Կեկրոպիա. անունն ստացել է առասպելական մարդածաձ Կեկրոպից, որը ենթադրաբար առաջին աթենացի թագավորն է եղել:

Վկայություն կա այն մասին, որ բարձունքը բնակեցված է եղել մ.թ.ա. չորրորդ հազարամյակում, սակայն մ.թ.ա. հինգերորդ դարում Պերիկլեսն է (մոտավորապես մ.թ.ա. 495-429) համակարգել տարածքի ամենակարևոր կառուցների, այդ թվում՝ Պարթենոնի, Պրոպիլեայի, Էրեքթեոնի ու Աթենաս Նիկե աստվածուհու տաճարի շինարարությունը[2][3]: Պարթենոնն ու մյուս կառույցները լուրջ վնասներ են կրել 1687 թվականի թուրք-վենետիկյան պատերազմի ժամանակ՝ վենետիկցիների պաշարման ընթացքում, երբ Պարթենոնում պահվող վառոդի պաշարը պայթել է հրանոթի գնդակից[4]:

Վաղ բնակեցում

Ակրոպոլիսը տեղակայված է Աթենք քաղաքում՝ ծովի մակարդակից 150 մ բարձրություն ունեցող հարթ գագաթով ժայռի վրա, և զբաղեցնում է մոտավորապես 3 հեկտար մակերեսով տարածք: Ամենավաղ գտածոները թվագրվում են միջին նեոլիթի ժամանակաշրջանով, սակայն Ատտիկեում փաստացի բնակավայրեր են եղել վաղ նեոլիթի ժամանակներից ի վեր (մ.թ.ա. 6-րդ հազարամյակ):

Հասկած չկա այն մասին, որ ուշ բրոնզե դարում միկենյան մեգարոն է գտնվել բլրի վրա, որից, սակայն, ոչինչ չի պահպանվել, բացի մեկ կրաքարե հիմնասյունից ու մի քանի ավազաքարե աստիճանների ավերակներից[5]: Պալատի կառուցումից անմիջապես հետո կառուցվել է նաև 760 մ երկարությամբ և 10 մ բարձրությամբ կիկլոպյան միթխարի շրջանաձև պարիսպ, որն ունեցել է 3.5-6 մ հաստություն և մինչև 5-րդ դարը ծառայել որպես գլխավոր պաշտպանական գիծ[6]: Պարիսպը բաղկացած է եղել երկու հողապատնեշից, որ կառուցված են եղել «էմպլեկտոն» (հունարեն՝ ἔμπλεκτον) կոչվող հողախառնուրդով[7] իրար միացված խոշոր քարե բլոկներից: Հոմերոսը հավանաբար այս կառույցն է նկատի ունեցել, երբ գրել է. «ամրակառույց պալատն Երեկտեոսի» («Ողիսական» 7.81): Մ.թ.ա 13-րդ դարից առաջ ինչ-որ ժամանակ երկրաշարժի պատճառով Ակրոպոլիսի հյուսիսարևելյան ծայրին ճեղք է առաջացել, որը տարածվել է 35 մետր դեպի փափուկ կրակավե հիմքը, որտեղ ջրհոր կար փորված[8]: Պատրաստվել է աստիճանաշար, որի օգնությամբ ջրհորը ծառայել է որպես խմելու ջրի անգնահատելի ու պաշտպանված աղբյուր, երբ միկենյան ժամանակաշրջանում ամրոցը ենթարկվել է պաշարումների[9]:

Հելլենիստական և հռոմեական ժամանակաշրջան

Հելլենիստական և հռոմեական ժամանակաշրջաններում Ակրոպոլիսի տարածքում գոյություն ունեցող կառույցներից շատերը, որոնք ժամանակի և պատերազմների արդյունքում վնասվել էին, վերանորոգվել են[30]: Կանգնեցվել են օտար թագավորների արձաններ, մասնավորապես Ատտալյան դինաստիայի ներկայացուցիչներ Պերգամոն Ատտալոս II-ի և Յումենես II-ի, որոնք հետագայում վերագրվել են համապատասխանաբար Օգոստոսին (կամ Կլավդիոսին) և Ագրիպպային[31]: Յումենեսը կառուցել է նաև հարավային լանջին գտնվող Ատտալոսի ստոան[32]:

Հուլիոս-Կլավդիոսների ժամանակաշրջանում կառուցվել է Ռոմայի տաճարն ու Պարթենոնից 23 մ հեռավորության վրա գտնվող՝ Օգոստոսին նվիրված փոքրիկ, կլոր շինությունը[33]: Մոտավորապես նույն ժամանակահատվածում հյուսիսային լանջին, Պան աստծո քարայր-սրբավայրի մոտ ստեղծվել է ևս մեկը, որտեղ արքունտները պաշտոնի անցնելուց հետո նվիրաբերություն էին անում Ապոլլոնին[34]: Մ.թ. 161 թվականին Հերովդես Ատտիկացին հարավային լանջին կառուցել է իր մեծ ամֆիթատրոնը կամ օդեոնը, որը մեկ դար անց ավերվել է գերմանական հերուլի ցեղի հարձակման ժամանակ ու վերակառուցվել 1950-ական թվականներին[35]:

3-րդ դարում, հերուլական հարձակումների սպառնալիքի ներքո, վերանորոգումներ են արվել Ակրոպոլիսի պարիսպներում, կառուցվել է «Բյոլեի դարպասը», որը սահմանափակում էր մուտքը պրոպիլեայից՝ այսպիսով Ակրոպոլիսին վերադարձնելով ամրոցի կարգավիճակի[30]:

Մշակութային նշանակություն

Յուրաքանչյուր չորս տարին մեկ աթենացիները նշել են «Մեծ պանաթենեա» կոչվող փառատոնը, որն իր ժողովրդականությամբ գերազանցել է Անտիկ օլիմպիական խաղերին: Փառատոնի ընթացքում շքերթը քաղաքի միջով շարժվել է դեպի Ակրոպոլիս, որտեղ բրդից հյուսված նոր թիկնոց է զցվել կա՛մ Էրեքթեոնում գտնվող Աթենա Պոլիաս աստվածուհու արձանի, կա՛մ Պարթենոնում գտնվող Աթենա Պարթենոսի արձանի վրա[47]:

18-րդ դարակեսից ի վեր Ակրոպոլիսը համարվել է հունական ժառանգության և Դասական Հունաստանի փառքի առանցքային խորհրդանիշ:

Վինսենթ վան Գոգ

Ծնվել է 1853թ. մարտի 30-ին, Տանացել 1890թ. հուլիսի 29-ին: Ծնված լինելով մեծ դասի ընտանիքում՝ վան Գոգը ձկարել սկսել է տասնհոգեմից, երել է լավ, հանգիստ ու հրաշկոտ երեխա: Երիտասարդ տարիքում աշխատել է գործարանի վաճառքի խանութում, սակայն դեպրեսիայի ենթարկվելով՝ երբ կրան փոխադրել են Լոնդոն: Այս ևս հիասթափություն է պատճառել կրոնի հանդեպ որպես բողոքական հոգևորական հանդես գալով Բելգիայի հարավում: Համարվում է արևմտյան արվեստի պատմության ամենաազդեցիկ դեմքերից է: Ընդամենը 10-ը տարվա ընթացքում նա ստեղծել է ավելի քան 2100 արվեստ, այդ թվում 138 ձեթաներկով, որոնց մեծ մասը ստեղծել է իր կյանքի վերջին տարիներին: Ինքնակամ և ազդեցիկ գործեր հիմնականում 37 տարեկանում իրականացրել է 1890թ. հուլիսի 23-ին 37 տարեկանում ձեռք բերած վերքերից մահացել պահից անցնելով: Ձկարներ չեկ եղել: Ձա տանացել է դեպքից 30 տար հետո: Կրակոցը կարող էր արցակված լինել ցրեւի գաղտնի որպեսզի իրեր ձկարած էր հետախույ, կամ գնդի մի մարգում: վան Գոգին թաղել էշ հուլիսի 30-ին Օվեր սյուր Ռագի գերեզմանոցում:

Ինքնադիմանկար
Վան Գոգ
1853-1890

Ստեղծագործություններ
Некоторые
произведения
с бобами

Полезные травы

котёл

Кресс-салат - ростки едят так же, как пряность, в свежем виде, слегка поджаривают и обрызгивают лимонным соком. Но вкусно и просто так!

Лук (лат. Allium) - род двулетних и многолетних травянистых растений, относимых к подсемейству луковые (Allioideae) семейству амариллисовых (Amaryllidaceae) порядка спаржецветные (Asparagales).

Среди относящихся к именным лук стимулирует пищеварительных соков, оказывает Некоторые успокаивающее действие. Фитонциды лука парализуют болезнетворные микроорганизмы и оказывают бактерицидное свойства растений.

Я базилик

Базилик - общее название пряностей, получаемых из однолетнего растения базилик душистый. Несмотря на то, что родиной базилика является Индия, он получил большое распространение в европейской кухне. Особое место базилик занимает в итальянской кухне, а также играет важную роль в кухне юго-восточной Азии. Базилик относится к большой и интересной группе трав. Эта группа является членом рода Осётит (вероятно, везде в Африке, и был сумасшедшим в Индии). Существует около 160 видов этого рода (осётит), сам же мир насколько из них. Базилик был известен греками и римлянами, у него твёрдые кони с Индии и Африки.

Фасоль

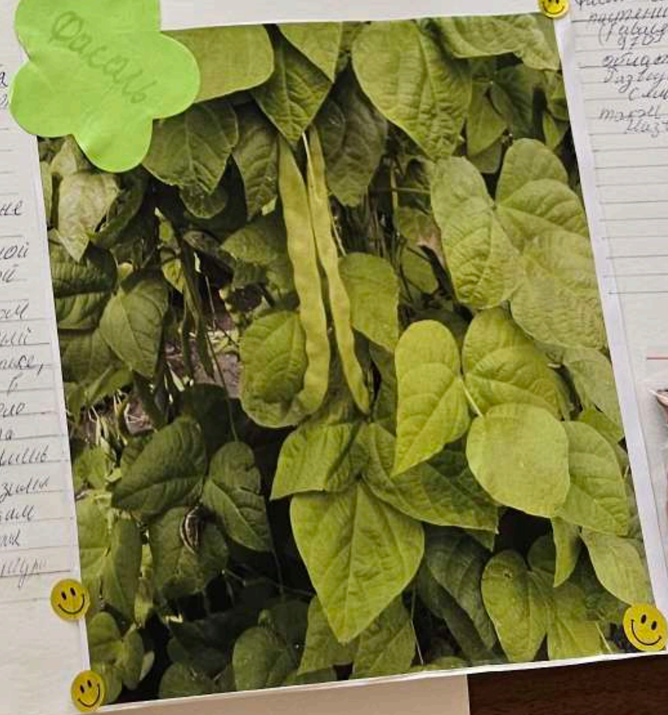

Фасоль спат Phaseolus) - типовой род семейства Бобовых (Fabaceae) подсемейства Бобовые (Faboideae) в культуре для обоих видах - из за плодов и выращивания семян - а некоторых видов из за цветков (иногда называемых «турецкими бобами»).

В мире животных

Африканский лев

Внешний вид

Африканский лев (*Panthera leo nubica*) крупнее азиатского: длина их тела 180-240 см, не считая хвоста (60-90 см), масса тела от 180 до 227 кг, к тому же у них более пышная и густая грива.

Социальное поведение

Живут **африканские львы** прайдами, основу которых составляют несколько львиц. Обычно это близкие родственницы, имеющие свою территорию (дочери наследуют территорию матерей). Между львицами отношения дружеские и не иерархические. Самцов в группе может быть несколько (чаще всего это братья), и если их больше одного, выделяется доминант, первенство которого другие львы признают и не оспаривают. Он первым ест после удачной охоты, первым спаривается с самками, первым атакует врага - льва, вторгшегося на территорию прайда. В среднем, в прайде африканских львов около 13 животных, но иногда их количество достигает 40. Прайд сохраняется в течение нескольких лет. Львицы вместе охотятся и воспитывают детёнышей. Самцы обеспечивают защиту территории: они метят границы смесью мочи и выделений анальных желёз и обозначают своё присутствие громким рычанием, слышным на расстоянии 8-9 км. Если для чужаков этого недостаточно, хозяину территории приходится вступать в бой. Схватки между одинаково сильными противниками могут заканчиваться гибелью обоих. Прайд придерживается определённой территории, размер которой зависит от особенностей ландшафта, количества потенциальной добычи и величины группы, и может колебаться от 20 до 400 кв. км. Если чужой самец захватывает прайд, он обычно убивает всех маленьких львят для того, чтобы их матери как можно скорее смогли родить его собственных потомков. Времени на это у них немного - ведь вожаки в прайде сменяются каждые 2-4 года.

Размножение

Беременность у львиц длится от 102 до 110 дней. Перед родами они уходят из прайда и рожают в укромном месте 2-4 слепых и беспомощных детенышей, весящих менее 2 кг при длине около 30 см. В отличие от взрослых животных, окрашенных однотонно, львята - пятнистые. В возрасте 6 недель они уже играют неподалеку от логова и начинают пробовать мясо, а когда им исполняется 10 недель, детеныши вместе с матерями возвращаются в свой прайд. Львица может кормить молоком не только своих, но и чужих детёнышей, поэтому львята-сироты обычно не погибают. Львы-отцы тоже относятся к своим детёнышам очень доброжелательно. С 14 недель львята уже сопровождают самок на охоте, но только в годовалом возрасте они могут самостоятельно добывать себе пищу. Самцы часто остаются в прайде до трёх или четырёх лет, самки же могут остаться в родном прайде на всю жизнь. Численность

Африканский подвид не столь малочислен, как азиатский. Численность этих львов начала стремительно уменьшаться в начале XX века, когда начались безумные сафари европейских охотников с истреблением огромного количества животных.

Животные Африки

В дикой природе Африки хищники и «вегетарианцы» сосуществовали тысячелетиями. Разнообразие видов животных было столь широким, что одно только их письменное перечисление заняло бы увесистый том. Однако люди отвоёвывают у природы всё новые и новые территории. Африканским животным приходится переселяться и выживать в непривычных для них условиях, что далеко не у всех получается. Некоторые виды уже исчезли, а без них мир уже никогда не будет полон. Мир животных в Африке требует совершенно другого отношения от человека, ему необходима гораздо большая защита и как можно меньше вмешательства. Создаются национальные парки и заповедники, редкие виды находятся под защитой государств. Но этого мало. Если бы люди не вмешивались в функционирующую экосистему континента, богатейший животный мир Африки оставался бы прежним. Под угрозой вымирания множество видов. Здесь пока ещё можно наблюдать в естественных условиях жизнь хищников и копытных, обезьян и грызунов, ящериц и птиц, змей и крокодилов, насекомых и рыб. Спешите!

Сурикаты

Описание

Сурикаты (*Suricata suricata*) - удивительно забавные landшафтные зверьки весом не более 1 кг. Длина их тела (около 30 см) практически равна длине мускулистого хвоста, помогающего сурикатам поддерживать равновесие и служащего удобной опорой при их любимой стойке «столбиком» (фото 1 и 2). У сурикатов длинные и мощные лапы, вооружённые крепкими когтями, при помощи которых они высматривают глубокие ходы в земле и добывают себе пищу. Сурикаты - животные общественные и живут колониями, состоящими из 20-30 особей и включающими в себя десятки семейных группы (фото 3). Внутри одной колонии развита взаимопомощь, однако, в представителям других колоний сурикаты настроены весьма враждебно, и часто между разными семейными кланами происходят серьезные драки за территории или свободные норы.

Питание

Сурикаты всеядны, во время поисков пищи они постоянно в движении: переворачивают камни, заглядывают под коряги, забираются на деревья и скалы, разыскивая скорпионов, жуков, кузнечиков, личинок насекомых, мелких грызунов, птичьи яйца, птенцов, ящериц и даже змей. Однако основа их рациона - именно насекомые (фото 7, 8, 9), и для перемалывания их прочных хитиновых панцирей у сурикатов даже есть специальные жевательные поверхности на зубах (у других хищных их нет). В пустыне сурикаты умудряются обходиться без воды - их организм извлекает влагу из жирных насекомых, сочных плодов и луковиц. Пока вся колония занимается поисками пищи, один сурикат - часовой - забирается на высокий камень или термитник и бдительно следит за окрестностями (фото 4, 5, 6). Стоит часовому заметить опасность, например, хищную птицу, он издает резкий крик, и все члены стаи пулей бросаются к ближайшей норе.

Размножение

От 2 до 5 голых и слепых детенышей рождаются под землей, в одной из глиняных камер семейной норы. Глаза у малышей открываются на 10-14-й день, в возрасте трех недель они пробуют взрослую пищу, а еще через 2 месяца начинают питаться вместе со взрослыми (фото 17, 18, 19, 20). 80% детенышей в колонии - дети доминирующей самки. Ее сестры и старшие дочери сами не размножаются, но по очереди выполняют роль нянек, когда она выходит из норы покормиться. У некоторых бесплетных самок даже начинает вырабатываться молоко, так что они могут помогать и с кормлением малышей. Обучением и присмотром за малышами **сурикатами** занимаются практически все члены клана (фото 14, 15, 16). Их учат охотиться, прятаться, разбираться в сигналах, которыми взрослые обмениваются между собой. Значительная часть добычи сурикатов смертельно опасна: ядовитые змеи, крупные пауки и скорпионы, поэтому взрослые тратят немало времени и сил, обучая детенышей обращению с ними. Сначала старшие приносят им уже убитую добычу, затем - еще живую, причем раз от раза все менее травмированную. Если сигнал часового сообщит об опасности, то, по крайней мере, один из обучающих всегда позаботится о том, чтобы молодняк тоже укрылся в норе. Во время дневного отдыха беспечные молодые сурикаты играют, устраивают потасовки, пытаются рыть норы (фото 10, 11, 12, 13).

Месроп Маштоц

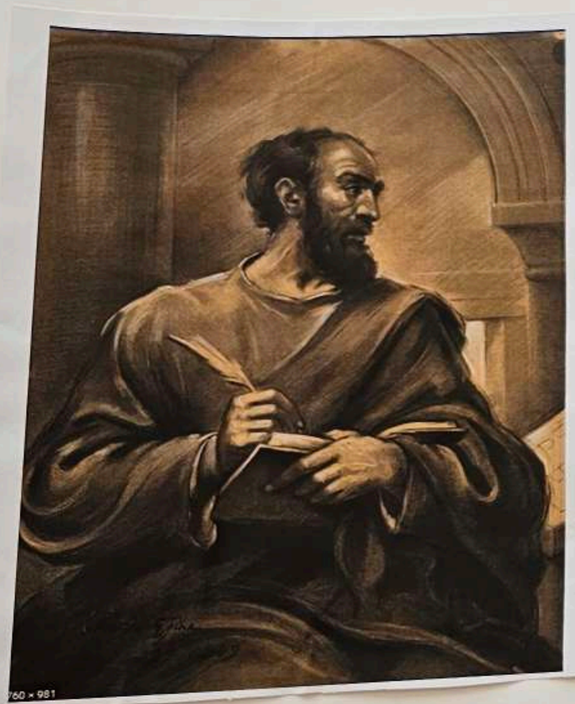

"Месроп Маштоц был сыном дворянина Вардана (по словам Анания Ширакаци , «свободный от дома»). Он получил греческое образование в Армении. Он свободно говорил на греческом , персидском , ассирийском и грузинском языках . Первоначально он служил при дворе армянского царя Хосрова IV (ок. 385-388), был военным, а затем придворным писцом. Примерно в 395-396 годах он стал священнослужителем, Iь уехал в Гоотскую провинцию Васпуракан , где, получив от местного князя Шабиты бесплатную возможность действовать, основал христианские общины и церковные сословия. Он также посетил Сюник. У него были ученики, которые впоследствии стали его помощниками в области просвещения. В этот период предполагалось создать армянские буквы для перевода Библии . Он вернулся в Вагаршапат , где по инициативе католикоса Сиака А. Партя было созвано особое собрание .

Карта Великой Армении в 3-4 веках
Около 404 года он сделал первый перевод и обучающие эксперименты со знаками Даниила из Месопотамии . В то время он получил звание вардапета (учителя). По приказу Врамшапуха «Сиак Парт» он лично отправился в Месопотамию для встречи с тем же епископом Даниилом. Он посетил Эдесию, Амид, а затем Самосат. Он встретился с местными высокопоставленными священнослужителями: епископом Эдесийским Вавиласом (Пакида, 398-408 .), епископом Акакием Амидским (400-409), посетил библиотеку Эдесии. Около 405-406 гг. он завершил создание армянского письма в Эдесии . Уехал в Вирк перед первым туром в Армению, где с помощью грузинского царя Бакура (ок. 416-429), с помощью епископа Моисея, переводчика Цага, была создана старогрузинская письменность ("хуцури"). Около 420—422 уехал в Византию , Константинополь , встретился с греческим патриархом Аттиком, императором Феодосием II , после чего открыл армянские школы в византийских провинциях Великой Армении , и в то же время боролся против секты «борборитов» . Перед возвращением голубь создал голубиное письмо с Бенджамином. Он получил титул «акумит» (ἀκοιμήτης — восходящий) от византийских властей. Вернувшись в Айрарат , он лично отправился в Агванк и встретился с Арасыаге из Агвана.С помощью царя Iul епископа Иеремии организовать распространение новой грамоты, откуда он перешел в провинцию Багсакан, вести антисектантскую борьбу. В этот период он посетил провинцию Утик Гардман , затем Гутарац Талир . Он еще раз посетил Западную Армению в конце 420-х годов, побывал в провинциях Держан , Экегяц , Сперах Шагагомх в провинции Бардэр Айк . Между 431-439 годами католикос Саак hIuл и его ученики завершили перевод Библии. В 439 году по его приказу Овсеп Вайоцдзор стал викарием католикоса "

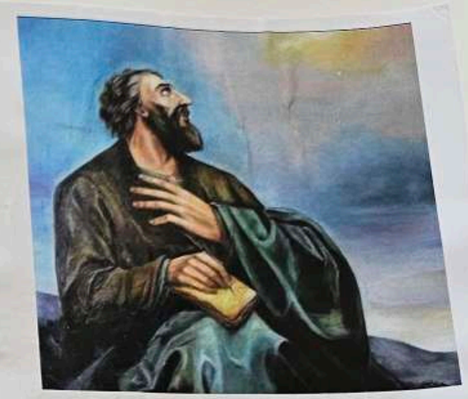

ДЕНЬ В ИСТОРИИ

НОВОСТИ

Американские аналитики признали, что попытки США сделать Россию изгоем из-за спецоперации потерпят неудачу

26 Мая

Премьер-министр Кыргызстана предложил сделать ЕАЭС политическим союзом

26 Мая

С 1 июня белорусов ждут новые тарифы ЖКХ

26 Мая

В МИД России назвали возможные цели задержания Додона

25 Мая

Жители Херсона и Запорожья смогут получить российское гражданство в упрощенном порядке

25 Мая

20 Апреля

РЕДАКТОРСКАЯ КОЛОНКА

Спецоперация на Украине: борьба за миропорядок равноценных вместо исключительных

США проецируют на Россию и Китай собственные имперские амбиции.

РАССЫЛКА

подписаться

Подпишитесь на ежемесячный дайджест наиболее интересных материалов портала

ИНФОГРАФИКА

ЦИФРА НЕДЕЛИ

20%

мирового рынка вооружений занимает Россия (2-е место). Ее основные покупатели – Индия, Китай, Алжир, Египет. Ежегодно экспортируется оружия на $14-15 млрд – вице-премьер Юрий Борисов

MEDIAMETRICS

Во время спецоперации на Украине погиб уроженец Башкирии Сергей КирьяковВ Пермском крае нашли мёртвым мужчину, который вышел из магазина и пропалВыпуск выйдет сегодня: Великолукская пара принимает участие в реалити-шоу «Четыре свадьбы» (16+)Погода в Уфе в пятницу неприятно удивитВ Красноярске полицейский катер переехал мужчину, плавающего в Абаканской протоке

Похожие материалы

Аварайрская битва между Арменией и Персией

26 Мая

ДЕНЬ В ИСТОРИИ

Открытие Большого театра оперы и балета Республики Беларусь

25 Мая

ДЕНЬ В ИСТОРИИ

Принят указ о праздновании Дня памяти святых Кирилла и Мефодия

24 Мая

ДЕНЬ В ИСТОРИИ

Загрузка...

У посольства России в Ереване прошли две акции из-за событий на Украине

Помощник Артура Ванецяна задержан по подозрению в подкупе граждан

Независимый статус Карабаха обоснован и законен

В Армении 60-летняя женщина вытащила деньги из сумки посетительницы банка

НОВОСТИ BANGANET

Комментарии

О портале Авторам Рекламодателям Контакты Сообщество Научный журнал

Карта сайта

Разработка сайта:

nologostudio.ru

© 2016-2022 «Евразия Эксперт» Свидетельство о регистрации СМИ ЭЛ № ФС 77 - 67174 выдано Роскомнадзором 16.09.2016 г.

При цитировании материалов просим размещать активную гиперссылку. Мнение редакции может не совпадать с мнением авторов. Редакция не несет ответственности за достоверность рекламных публикаций.

АРМЯНСКАЯ КУХНЯ

Кухня Армении - это национальная кухня армянского народа, которая является одной из древнейших в Европе и в Закавказье. Все кулинарные традиции остались из глубокой древности, которые сохранились по сей день неизменными.

Одна из вкуснейших и любимых блюд Армении, приготовленный на виноградных листьев, начиненных рисом и мясом, в честь которого каждый год проводят кулинарный "фестиваль Долмы". Я подают ее с мацуном (кисломолочный продукт) и пахучим чесноком, что делает вкус особенно вкусным. Ее в Армении семьи, где на любой праздничный стол не подавали бы в свою долму.

Первое письменное упоминание о ней встречается в XIII веке, но точно неизвестно, когда же точно появился этот десерт. Несомненно, он существует столько и сам армянский народ. Это блюдо впитало в себя национальный дух. Несмотря на то что армяне вплоть до начала XX века находились в крайне неблагоприятных условиях, но все же сумели сохранить самобытность и культурные ценности. Ее чтят и любят как на родине, так и среди рассеявшихся по земле диаспор.

Даже вдали от родной земли народ сохранил национальные черты своей кухни.

МОСКВА столица РОССИИ

Москва - популярный туристический центр России, красная площадь, некоторый мавзолей и Храмовый Василия в Чапаевском видят в списки объектов Всемирного наследия ЮНЕСКО. она является важнейшим экономическим, Узлом город обслуживают в аэропортах, по железнодорожным Вокзалов, 3 речных порта. С 1935 года в Москве работает многочисленный В некоторых частях органов государственной власти вынесена в другие города. Например, в КНР органы административной законодательной и судебной власти расположены между тремя городами.

Средства массовой информации часто используют название столицы в качестве альтернативного названия страны, применяя метонимию. В таком случае фраза «отношения Москвы и Вашингтона» будет означать «отношения России и США». В публицистике в мир стран могут быть и неформальные «функциональные» столицы - например, северная или культурная столица, «Южная столица Казахстана».

Москва́ столица России, город федерального значения, административный центр центрального федерального округа и центр Московской области, в состав которой не входит. Крупнейший по численности населения город России и её субъект - 12 635 466 человек (2022 г.), самый населённый из городов, полностью расположенных в Европе, занимает 22-е место среди городов мира по численности населения, крупнейший русскоязычный город в мире. Лучший мегаполис мира по качеству жизни и развитию инфраструктуры. центр Московской городской агломерации.

Столи́ца - главный город независимого образования в составе федеративной страны, в котором обычно размещаются высшие органы государственной власти - правительство, глава государства и органы верховной судебной власти, а также дипломатические представительства иностранных государств. В 1980 году в Москве прошли XXII летние Олимпийские игры, а в 2018 город стал одним из хозяев чемпионата мира по футболу.

Первое письменное упоминание о Москве относится к 1147 году, и история города насчитывает, по меньшей мере, 874 года. Археологические данные свидетельствуют о существовании городского поселения в районе будущего Кремля с XI века. Москва - историческая столица великого княжества Московского, Русского царства, Российской империи, Советской России и СССР. Город-герой. В Москве находятся федеральные органы государственной власти Российской федерации, посольства иностранных государств, штаб-квартиры большинства крупнейших российских коммерческих организаций и общественных объединений.

Расположена на западе России, на реке Москве в центре Восточно-Европейской равнины, в месторасте Оки и Волги. Как субъект федерации, Москва граничит с Московской и Калужской областями.

СОЗДАТЕЛИ РУССКОЙ АЗБУКИ

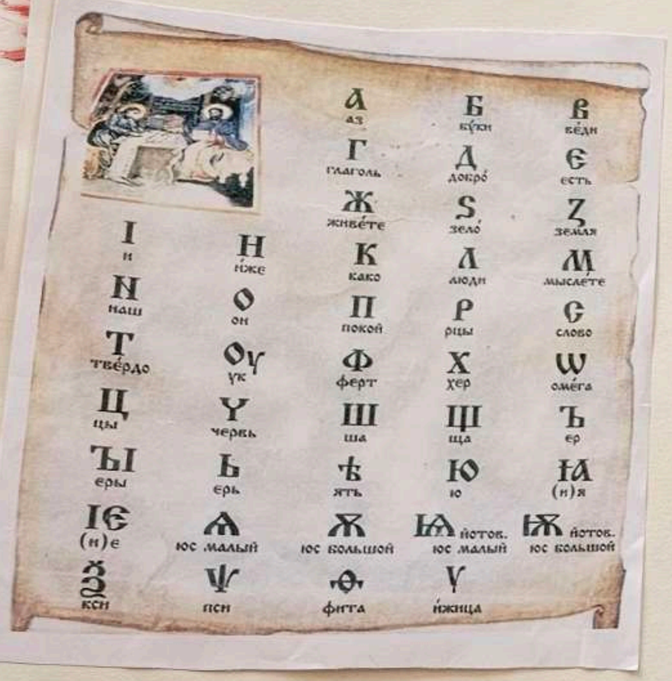

Славянская письменность была создана в 9 веке, в 863 году. Созданная Кириллом и Мефодием азбука получила название «кириллица» в честь Кирилла. Не каждый знает, что 24 мая – особенный день. 24 мая – День славянской письменности и культуры, День почитания святых просветителей Кирилла и Мефодия, давших славянам ту письменность, тот алфавит, которым мы пользуемся до сих пор. Праздник пришел к нам из Болгарии, где этой традиции уже больше ста лет. На Руси было принято решение праздновать память Святых в 1863 году.

Однажды жили на свете два византийских брата – Кирилл и Мефодий. Именно благодаря им создана русская азбука, они и стали первыми создателями.

Мефодий – старший сын, выбравший путь военного, отправился на службу в одну из славянских областей. Его младший брат Кирилл еще в детстве был неравнодушен к науке, учителя были поражены его знаниями. В возрасте 14 лет родители отправили его в Константинополь, где ему удалось на протяжении короткого срока овладеть многими знаниями: грамматика, геометрия, арифметика, астрономия, медицина, арабский, греческий, еврейский, славянский языки.

В 863 году Константинополь посетили послы из Моравии. Они прибыли с просьбой о предоставлении проповедника в их страну для обучения населения христианству. Император принял решение, кто отправится в путь, Кирилл поинтересовался у моравов, есть ли у них азбука. Ответ был отрицательный. У моравов не оказалось азбуки. У братьев было не много времени. Кирилл и Мефодий трудились в поте лица с раннего утра и до позднего вечера. И вот им удалось в кратчайшие сроки создать азбуку для моравов, названную в честь младшего брата – кириллица.

Благодаря созданной славянской азбуки братьям не составило труда перевести основные богослужебные книги с греческого на славянский. Теперь известно, кто первый создал азбуку.

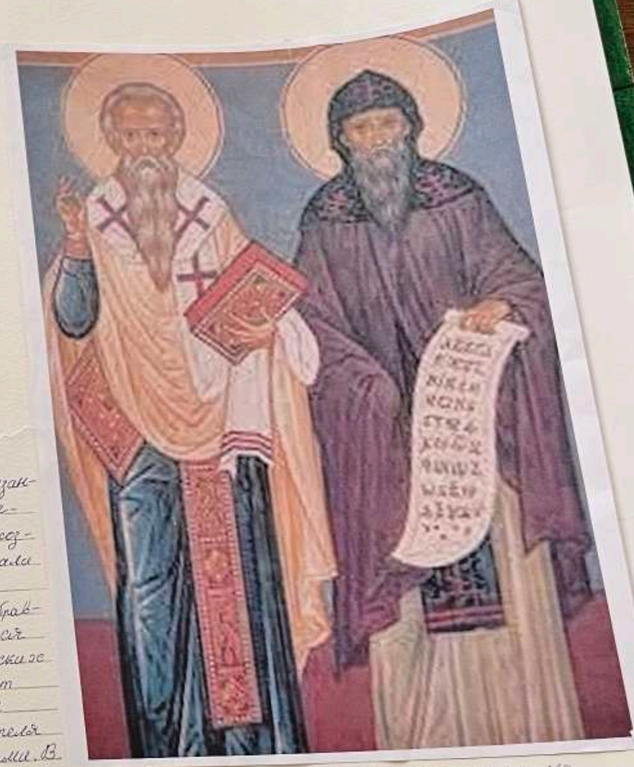

УДИВИТЕЛЬНЫЕ ЛЮДИ МИРА

Академик Сергей Королев самый известны учёный, посвятивший себя космосу и космической технике

Константин Эдуардович Циолковский — великий учёный, создавший теорию, которую никто до него не предполагал, что ракеты станут спутниками нашего космического корабля. Он не только отдал многие годы жизни, но и открывателем новых дорог нашей вселенной. Академик Сергей Королёв самый известный учёный, посвятивший себя космосу и космической технике.

Михаил Ломоносов, пожалуй, самый извест историк в российской истории

Наиболее видным математиком прошлого века признан Андрей Колмогоров. Он стоял у истоков создал теории вероятностей, являясь одним из основателей. Так же он смог получить основополагающие результаты во многих областях математики. Михаил Ломонов, пожалуй, самый известный историк в российской истории.

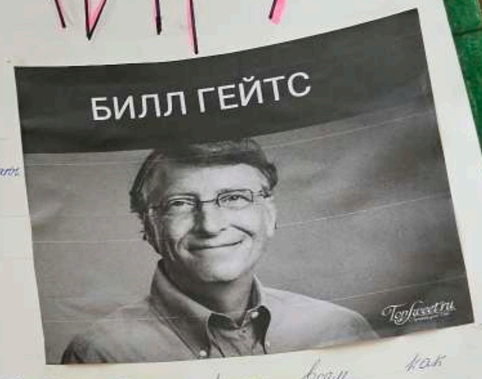

Билл Гейтс известен всем как самый богатый человек на земле. Он является одним из основателей компании Microsoft. Она в конечном итоге стала крупнейшей в мире IT-компаний. В настоящее время активы Билла Гейтса оцениваются на сумму $ 76,4 млрд. Ещё его часто критикают за антиконкурентное ведение деловой практики.

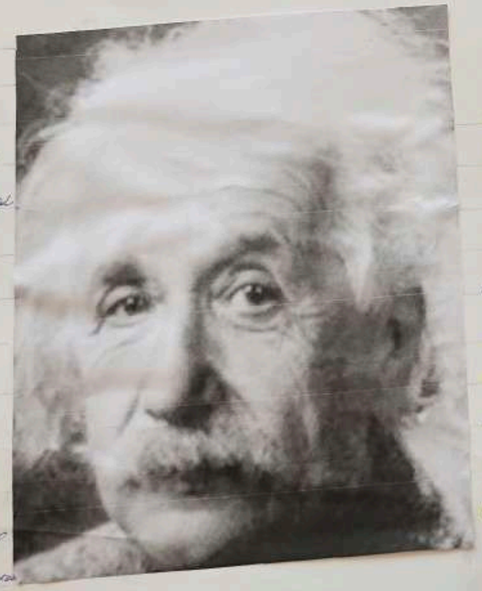

Этот великий учёный написал больше 300 научных трудов и больше 150 ненаучных работ. Он весьма уважаем в научных обществах и вообще в мире. В 1999 году журнал «Time» назвал его «Человеком столетия». В более широком смысле имя «Эйнштейн» воспринимается как синоним гения. Эйнштейну принадлежит решающая роль в популяризации и введении в научный оборот новых физических понятий и теорий. В первую очередь это относится к переосмыслению понятия физической сущности пространства и времени и к пересмотрению новой теории тяготения взамен ньютоновской. Эйнштейн также, вместе с Планком, заложил основы квантовой теории. Эти фундаментальные, многократно подтверждённые экспериментами, образуют основу современной физики.

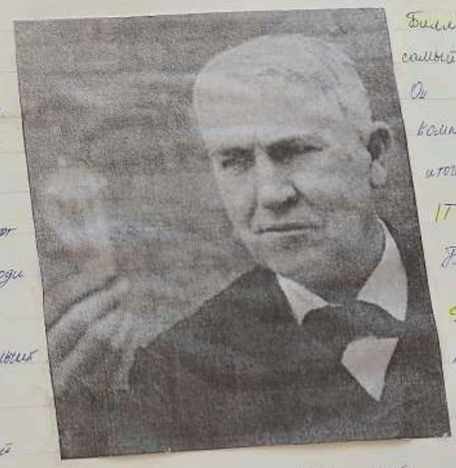

Томас Едисон в первые создал электрическую лампочку, придумал электричку, телеграф, телеграф, киноаппарат. Благодаря его Томас Едисона, у нас в его время есть свет - не ночям. Удобно и добрые изобретения Эдисона помогают нам жить и сегодня. И все люди на земле благодарны за эту великому человеку. В 10 лет мальчик создал в подвале своего дома лабораторию и проводил в ней химические и физические опыты. Отец же хотел, чтобы сын побольше читал. За каждую прочитанную книгу по истории отец давал ему монету. Мальчик читал книги, собирал деньги и покупал на них химические материалы для своей лаборатории.

Spring is green,
Summer is bright,
Autumn is yellow,
Winter is white.

SPRING

Spring is the most beautiful season of the year. Spring is warmer than winter, but colder than summer. The snow melts. The grass and the leaves on the trees are green. The Sun shines brighter and the days become longer...

13.04.22г.

1 Я М Ы

Е

2 С Л М О

3 П Ч К В А

О

4 Я Щ И К

М

5 Д Б Е Э А

К

И

Е

ՕՍԿԱՐ ԿԼՈԴ ՄՈՆԵ

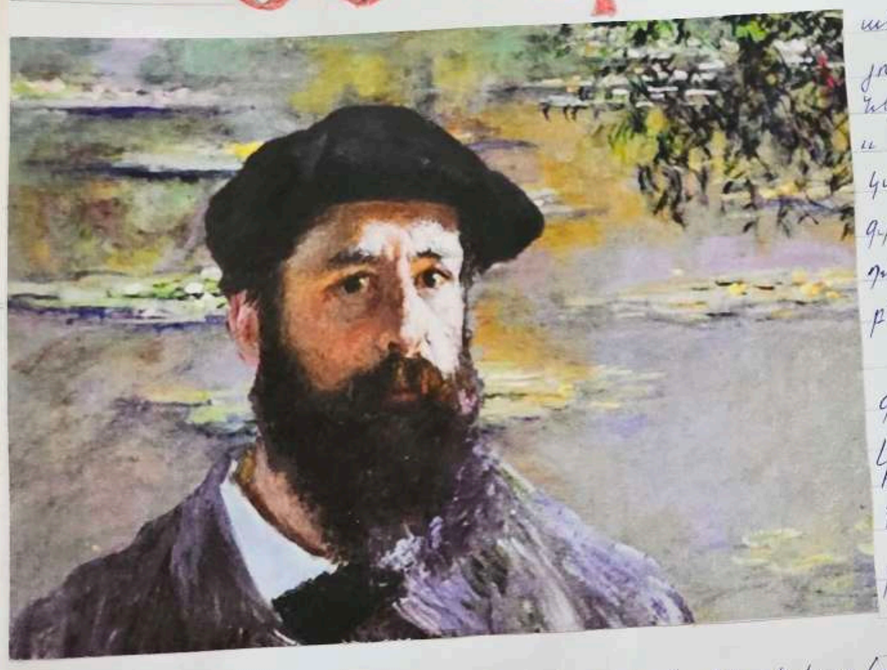

Օսկար Կլոդ Մոնեն Ֆրանսիայի գեղանկարիչ է, Ֆրանսիական իմպրեսիոնիզմի հիմնադիրներից: Ծնվել է 1840թ. նոյեմբերի 14-ին Փարիզում Կլոդ Օգյուստ Մոնեի և Լուիզա Ժաննի երկրորդ երեխան: Հայրն ուզում էր, որ որդին շարունակի ընտանեկան գործը և դառնա գյուղատնտես: Մոնեի երիտասարդության տարիները անցել է Նորմանդիայում: Այստեղ նա ծանոթացել է Յոհան Բարթոլդ Յոնգկինդի և Էժեն Բուդենի հետ, ովքեր էլ ավելի են խորացրել նրա հետաքրքրությունը գեղանկարչության նկատմամբ: 1859թ. Փարիզում Մոնեն հանդիպել է Կամիլ Պիսարոյին, Ալֆրեդ Սիսլեյին, Պիեռ Օգյուստ Ռենուարին և Ֆրեդերիկ Բազիլին, ովքեր ևս հետաքրքրված էին նոր գեղանկարչական ուղղություններով: Նրանք հաճախ էին հավաքվում Մոնեի արվեստանոցում և քննարկում իրենց գաղափարները: Մոնեն ընդունվել է Շառլ Գլեյրի արվեստանոցը, որտեղ ծանոթացել է Ալֆրեդ Սիսլեյի և Պիեռ Օգյուստ Ռենուարի հետ: Նրանք միասին ուսումնասիրել են Լուվրի հավաքածուները և ուսանել հին վարպետների ստեղծագործությունները: Մոնեն ուսումնասիրել է նաև Ժան Ֆրանսուա Միլեի, Ժան Բատիստ Կամիլ Կորոյի և Ջոն Կոնստեբլի գործերը: Նա ցանկանում էր ստեղծել իր սեփական ոճը, որը կարտացոլեր ժամանակակից կյանքը: Մոնեն ներկայացրել է իր գործերը Սալոնում, սակայն դրանք հաճախ մերժվել են ժյուրիի կողմից: Պատճառը հիմնականում այն էր, որ նրա նկարները տարբերվում էին ակադեմիական ավանդական ոճից: Նա ձգտում էր ստեղծել լուսավոր և օդային պատկերներ, որոնցում գունային անցումները ավելի բնական էին: 1860-ական թթ. վերջերին Մոնեն սկսեց գործել Ֆրեդերիկ Բազիլի արվեստանոցում: Մոնեի և Բազիլի ընկերությունը խորացավ, և նրանք միասին սկսեցին աշխատել բնանկարների վրա: Բազիլը նկարել է Մոնեին 1865թ. «Կամիլը» կտավի վրա, որտեղ Մոնեն պատկերված է իր կնոջ՝ Կամիլ Դոնսիեի հետ: Այս նկարը համարվում է Մոնեի առաջին հասուն գործերից մեկը: Մոնեն և Բազիլը միասին ուսումնասիրել են լույսի և ստվերի խաղը, ինչպես նաև գունային հակադրությունները: Նրանք հաճախ նկարել են նույն տեսարանները, ինչը թույլ է տալիս համեմատել նրանց ոճերը: Մոնեն և Բազիլը միասին ուսումնասիրել են լույսի և ստվերի խաղը, ինչպես նաև գունային հակադրությունները: Նրանք հաճախ նկարել են նույն տեսարանները, ինչը թույլ է տալիս համեմատել նրանց ոճերը: Մոնեն և Բազիլը միասին ուսումնասիրել են լույսի և ստվերի խաղը, ինչպես նաև գունային հակադրությունները: Նրանք հաճախ նկարել են նույն տեսարանները, ինչը թույլ է տալիս համեմատել նրանց ոճերը:

Կլոդ Մոնեն մահացել է բրոնխային քաղցկեղից 1926թ. դեկտեմբերի 5-ին Էպտերնեում, 86թ հասակում և թաղվել իրեր կինչկյանսի գերեզմանոցում: Վերջին նկարը նկարել է 84 տարեկան: Նկարիչը մեծարվել է, որ իր հոգեվարքը հասարակ մարդ, այլ արվեստագետ է, հետևաբար նրա հրաժեշտի արարողությունը տեղի ունեցավ Ֆրանսիայի Ազգային Գրադարանում: Մոնեի հուղարկավորությանը մասնակցել են 50 մարդ:

Օսկար Կլոդ Մոնե 1840

Կենսագրություն

Օսկար Կլոդ Մոնեն ծնվել է 1840 թվականի նոյեմբերի 14-ին Փարիզում[13]: Եղել է գավաթագործ Կլոդ Օգյուստ Մոնեի և Լուիզա Ժյուստինի երկրորդ երեխան: Երբ Մոնեն դարձել է հինգ տարեկան, ընտանիքը տեղափոխվել է Նորմանդիա՝ Հավր: Հայրն ուզում էր, որ որդին շարունակի ընտանեկան գործը և դառնա գավաթագործ: Մոնեի երիտասարդությունը, ինչպես հետագայում ինքն է նշել, անցել է թափառականի կյանքով[14]: Նա ավելի շատ ժամանակ է անցկացրել ջրում, ժայռերի վրա, քան դասարանում: Դպրոցը նրան բանտ էր թվում: Նա նկարում էր տետրերի երկնագույն կազմերի վրա՝ հաճախ ծաղրանկարային ոճով պատկերելով իր ուսուցիչներին: 15 տարեկան հասակում Մոնեն ամբողջ Հավրին հայտնի էր որպես ծաղրանկարիչ[15]: Նա այնքան էր ամրապնդել իր հեղինակությունը, որ բոլոր կողմերից խնդրում էին ծաղրանկարային դիմանկարներ: Նման պատվերների առատությունը և ծնողների ոչ բավարար շռայլությունը նրան մղում են վճռական որոշում կայացնելու, որը ցնում է իր ընտանիքին. իր դիմանկարների համար Մոնեն վերցնում էր քսանական ֆրանկ՝ այդպիսով հավաքելով մոտ 2.000 ֆրանկ:

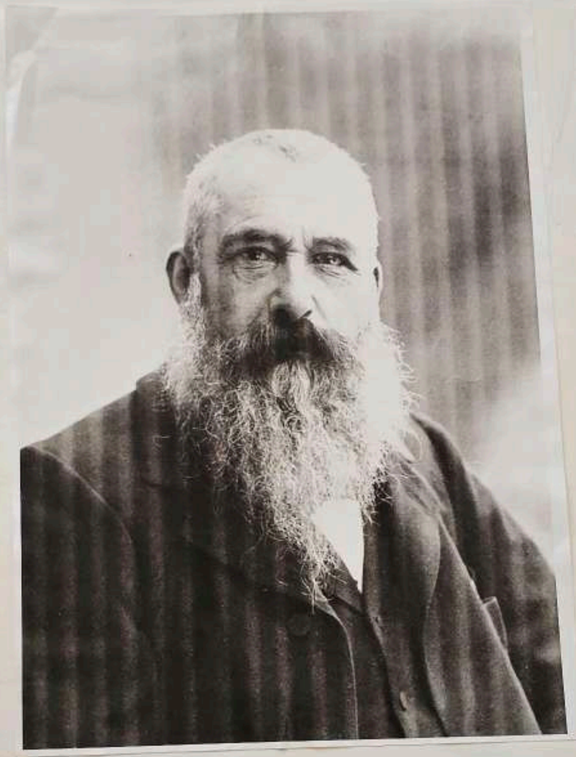

Ստեղծագործություն

Նրա վաղ շրջանի ստեղծագործությունները հիմնականում բնանկարներ և դիմանկարներ են՝ «Նախահաշ բնության գրկում», «Կամիլլա», «Կինը այգում» և այլն: Նկարների մեծ մասն արված է բնության գրկում, նկարիչը հատուկ ուշադրություն է դարձնում լույսի և օդի փոփոխությանը, բնության գունային հարստությանը:

1860-ական թվականների վերջերից Մոնեն ստեղծագործել է բնանկարի ժանրում, ուր մարդու ներկայությունը դիտվում է որպես բնապատկերի ներդաշնակ և անբաժան տարրը: Այդ տարիների կտավներում նկարիչը արտահայտում է բնությունից, քաղաքի տեսարաններից ստացած իր անմիջական տպավորությունները:

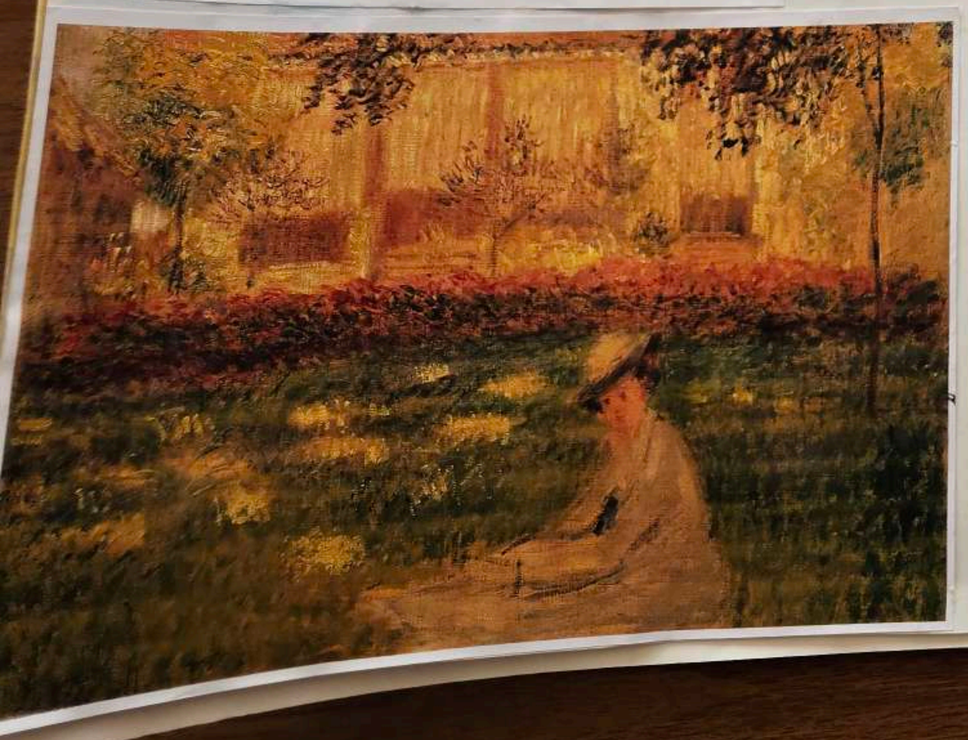

Մոնեի լավագույն ստեղծագործական շրջանն են հանդիսանում 1870-ական թվականները, երբ նա մեծ ներշնչանքով կատարում է մի շարք համոզիչ, գունեղ, թարմությամբ տոգորված բնանկարներ՝ պատկերելով հարափոփող կյանքի հոսքից կորզված ինչ-որ ակնթարթներ: Նկարների սյուժեները պարզ են, բայց գրավիչ (մշտապես շտապող մարդկանցով լեցուն բուլվարներ ու հրապարակներ՝ «Կապուցինների բուլվարը Փարիզում», «Բել-Իլի ժայռերը» և այլն):

Կ Լ Ո Դ Մ Ո Ն Ե

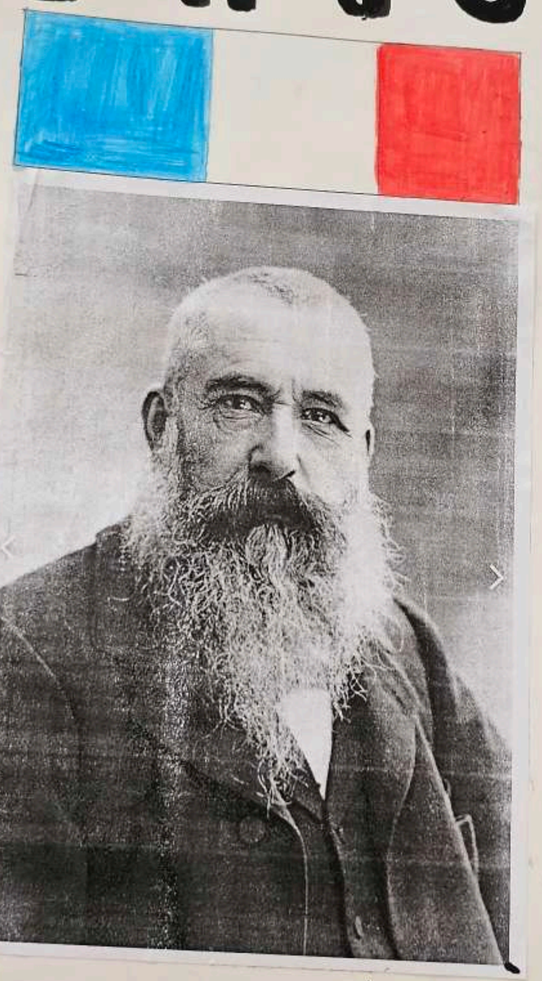

(1840-1926) թթ
86 կ.

Մոնեն նկարիչներ Տրոյոնին ու Մոժինոյին հարցրել է, թե նրանք ինչ խորհուրդ կտային. որտեղ սովորել: Երկուսն էլ մատանշել են Տոմա Կուտուրին, սակայն Մոնեն որոշել է չհետևել նրանց խորհրդին, քանի որ նրան դուր չեն եկել Կուտուրի աշխատանքները: Դրա փոխարեն նա այցելում է «Տառապյալների պանդոկ», որտեղ գտնում է այն, ինչ պակասում էր Հավրում. կենդանի միջավայր և թեժ բանավեճեր:

Երկու ամսվա մեջ Մոնեն որոշում է անորոշ ժամանակով մնալ Փարիզում: Ծնողներև թերևս համաձայն կլինեին այս մտքին, եթե նա որոշեր ընդունվել գեղարվեստի դպրոց: Հայրը դադարում է գումար ուղարկել որդուն, և Մոնեն ստիպված է լինում ապրել խնայողությունների հաշվին, որ նրան ուղարկում էր հորաքույրը:

1860 թվականին Մոնեն զորակոչվում է բանակ և հայտնվում Ալժիրում: Սակայն այնտեղ նա հիվանդանում է որովայնային տիֆով: Հորաքրոջ դրամական միջամտության շնորհիվ նա զորացրվում է և 1861 թվականին[17]: Հավր վերադառնալուց հետո նկարիչը ծանոթանում է նկարիչ Յան Բարթոլդ Յոնգկինդի հետ:

Օսկար Կլոդ Մոնեն ծնվել է 1840 թվականի նոյեմբերի 14-ին Փարիզում[13]: Եղել է գավաթագործ Կլոդ Օգյուստ Մոնեի և Լուիզա Ժյուստինի երկրորդ երեխան: Երբ Մոնեն դարձել է հինգ տարեկան, ընտանիքը տեղափոխվել է Նորմանդիա՝ Հավր: Հայրն ուզում էր, որ որդին շարունակի ընտանեկան գործը և դառնա գավաթագործ: Մոնեի երիտասարդությունը, ինչպես հետագայում ինքն է նշել, անցել է թափառականի կյանքով[14]: Նա ավելի շատ ժամանակ է անցկացրել ջրում, ժայռերի վրա, քան դասարանում: Դպրոցը նրան բանտ էր թվում: Նա նկարում էր տետրերի երկնագույն կազմերի վրա՝ հաճախ ծաղրանկարային ոճով պատկերելով իր ուսուցիչներին: 15 տարեկան հասակում Մոնեն ամբողջ Հավրին հայտնի էր որպես ծաղրանկարիչ[15]: Նա այնքան էր ամրապնդել իր հեղինակությունը, որ բոլոր կողմերից խնդրում էին ծաղրանկարային դիմանկարներ: Նման պատվերների առատությունը և ծնողների ոչ բավարար շռայլությունը նրան մղում են վճռական որոշում կայացնելու, որը ցնում է իր ընտանիքին. իր դիմանկարների համար Մոնեն վերցնում էր քսանական ֆրանկ՝ այդպիսով հավաքելով մոտ 2.000 ֆրանկ:

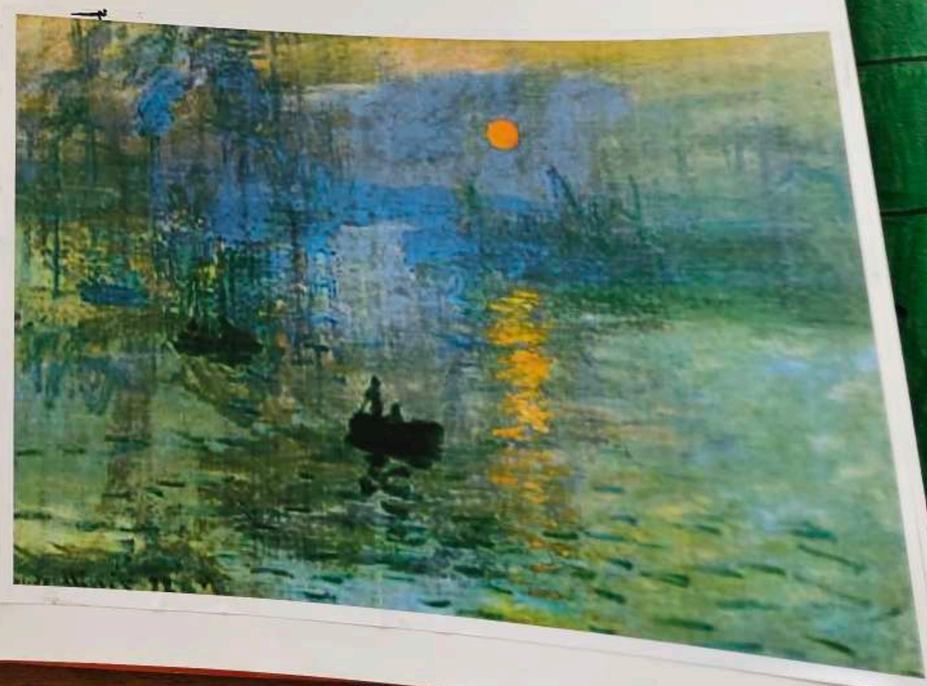

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

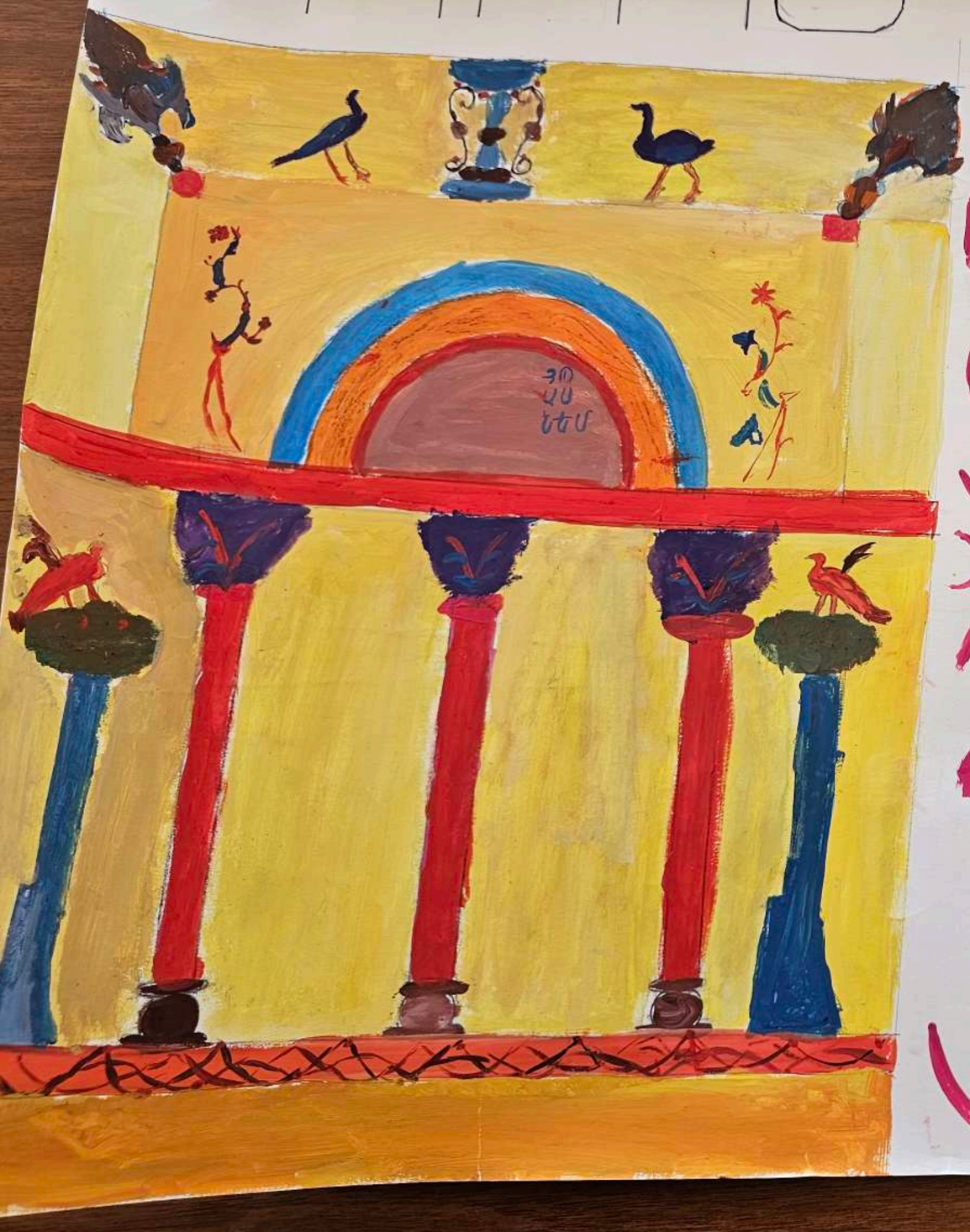

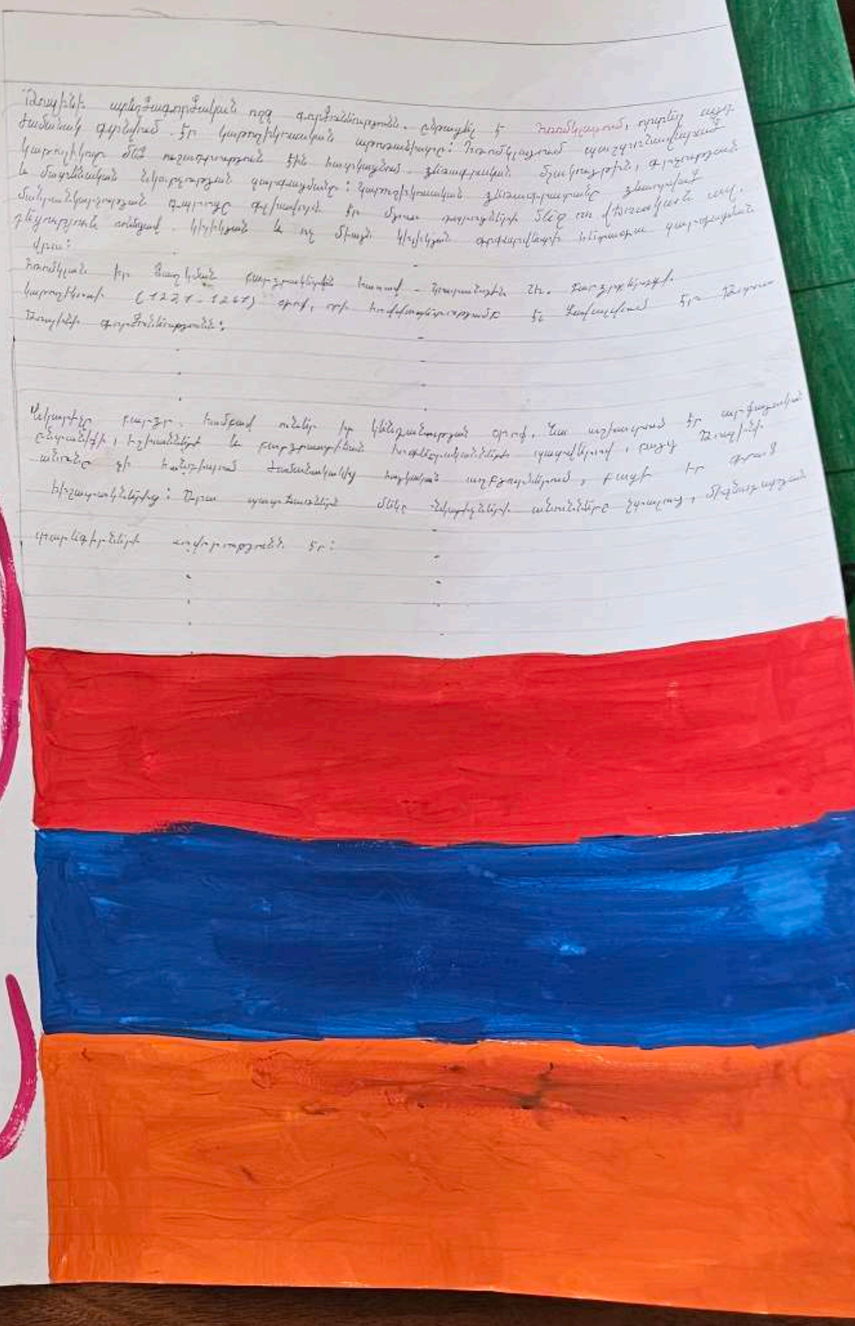

Spring is green.
Spring is fresh.
Spring has flowers.
Spring has bees.

Use your manners

together always in solidarity

Love friends

good girlfriend

good friend

Be Kind

Be helpful

Be a good listener

Have fun

Be a good friends

Always together in everything

Learn some thing new

Do your best

Try hard

stick

The United States of America (USA)

The United States of America (USA) is a country mostly located in central North America, between Canada and Mexico.

It consists of *50 states, a federal district, five major self-governing territories, and various possessions*. The capital is **Washington, D.C.**, and the most populous city is **New York City**.

988

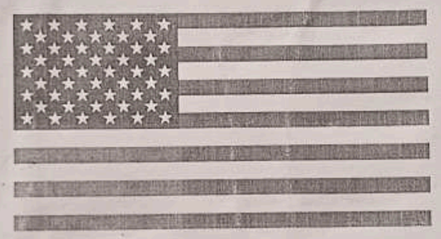

The United States has **the world's greatest gross domestic product (GDP)** and historically has been among the world's highest-ranking countries in terms of GDP per capita.

The United States also influences the economies of the rest of the world because it is a significant source of investment capital. *The U.S. has the world's highest number of billionaires with total wealth of $3.0 trillion.*

The nation's economy is fueled by abundant natural resources and a well-developed infrastructure.

The most famous tourist attractions of the United States are *the Statue of Liberty, Niagara Falls, the Golden Gate Bridge, the Grand Canyon, Times Square, the Empire State Building, Hollywood.*

The U.S. is the world's **third- or fourth-largest country by total area***. It is the **third most populous country** in the world. The United States now has a population of about *328 million* (2019).

Throughout its history, the United States has been a nation of immigrants. The population is diverse with people from all over the world seeking a better way of life.

	Subject pronouns	Object pronouns	Possessive adjectives	Possessive pronouns	Reflexive pronouns
1. st person singuler	I	Me	My	Mine	Myself
2. nd person singuler	You	You	Your	Yours	Yourself
3. rd. person singuler (male)	He	Him	His	His	Himself
3. rd. person singuler (female)	She	Her	Her	Hers	Herself
3. rd person	it	it	its	its	itself
1. st person plural	We	us	our	ours	ourselves
2. nd person (plural)	You	You	Your	Yours	Yourselve 5
3. rd person (plural)	They	Them	Their	Theirs	Themselve

Հրաչեայ Օշականի

Հրաչեայ Օշականը ծնվել է 1865թ.-ի փետրվարի 25-ին, Հրևանդյան Դպրոցական Շարքի գյուղերից մեկում: Ան տնօրեն էր խաղացել հայ ազգային գործում: Ան 1869թ.-ին ծնվեցավ արվարձանում և վերադարձավ է 1897թ.-ին գործելու Վերջանի քաղաք, և ծնավ է Դպրոցասիրում տիկին 1904թ.-ը: Եվ 1912-1913թթ.-ին գործելու Էմրեի հետ գիտաժողով է հայ կամավորներից կազմված բանակը, որը Տարվում էր Օսմանյանի սերտորյան

բանակի դեմ:

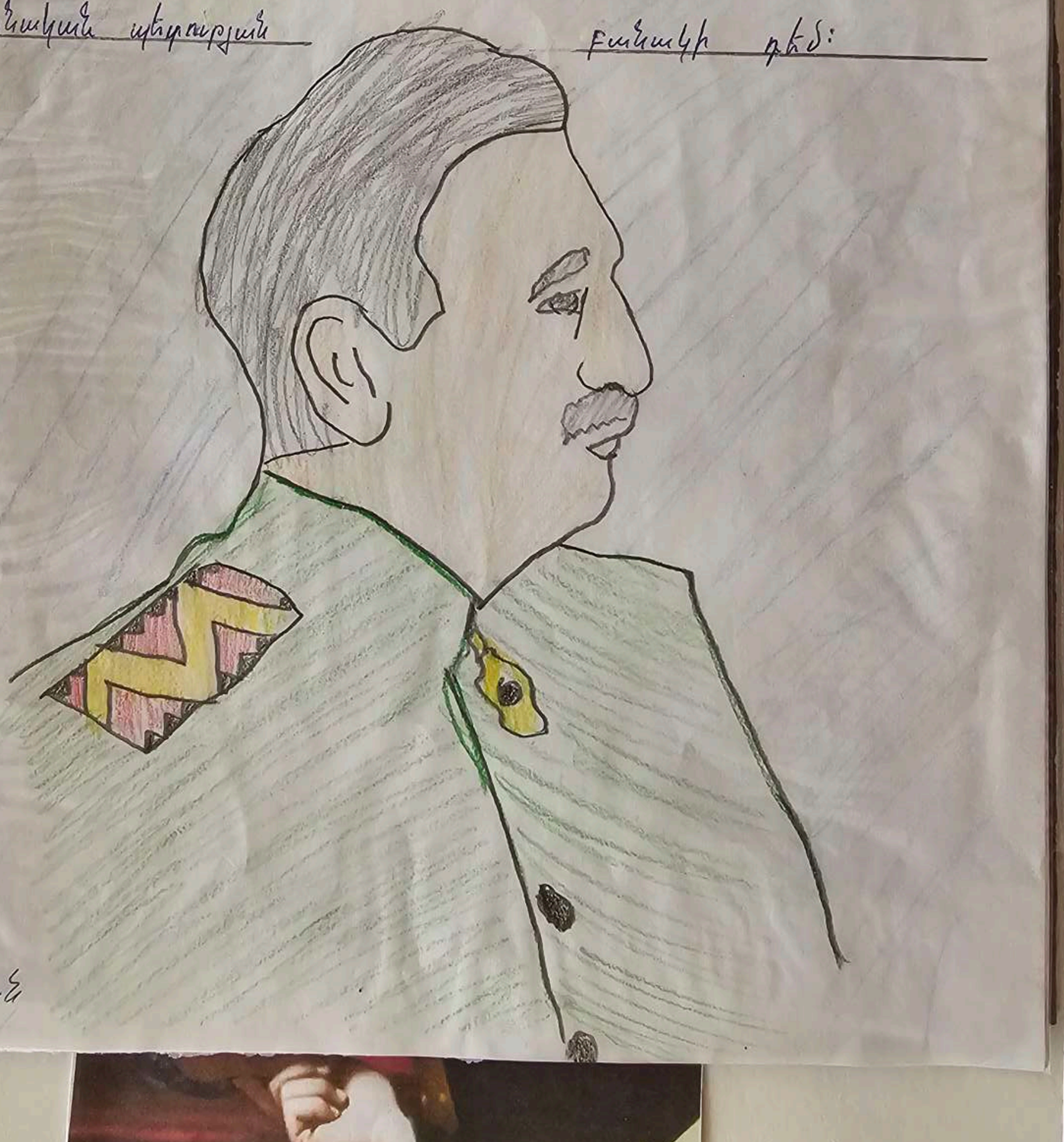

Գևորգ
Հրաչեայան

դրանիկը իր ռազմական կ
և շքանշաններով: Անդրանի
հանձվել են Հայաստանի պատմության թանգարանին 2006 թ:

Երբ մի անգամ Անդրանիկին հարցրել են, թե

Քոմսարյան
Միհեր

24.02.2022թ.

6ա.

Անդրանիկ

Օզանյան

Անդրանիկ Թոդրիկ Օզանյանը (փետրվարի 25, 1865, Էսպրի Գյուղիսար գիր եամի Տարպ, Թուրքիա - օգոստոսի 31 1927, Ֆրեզնո, Կալիֆոռնիա, ամերիկահայ հայտնագործիչ է որպես Գյուղիսար Անդրանիկ, Անդրանիկ փաշա, իսկ կրտսերամուրտ, սերտական գործիչ, Ֆիդայատեր (ռազմագործ), հասկիճ ազգայնական։ Ուսանելիքը չեր է խաղացել իսկ ազգային գործում գործում։ Ամուսնացել է, իր հայրենի երկիր բանակցություն սակ գործունեության։ Անդրանիկը ամուսնացել է Ատանա քույր 1869 թվականին. Տեղում է արդյունքում։ 1897թ. Կապված Անդրյանի խմբի կազմում Անդրանիկը երկրորդ անգամ է Տրեզոն Կրեմերյան հայտնագործ, որ Տեղում է Տրեզոն 1904թվականին։

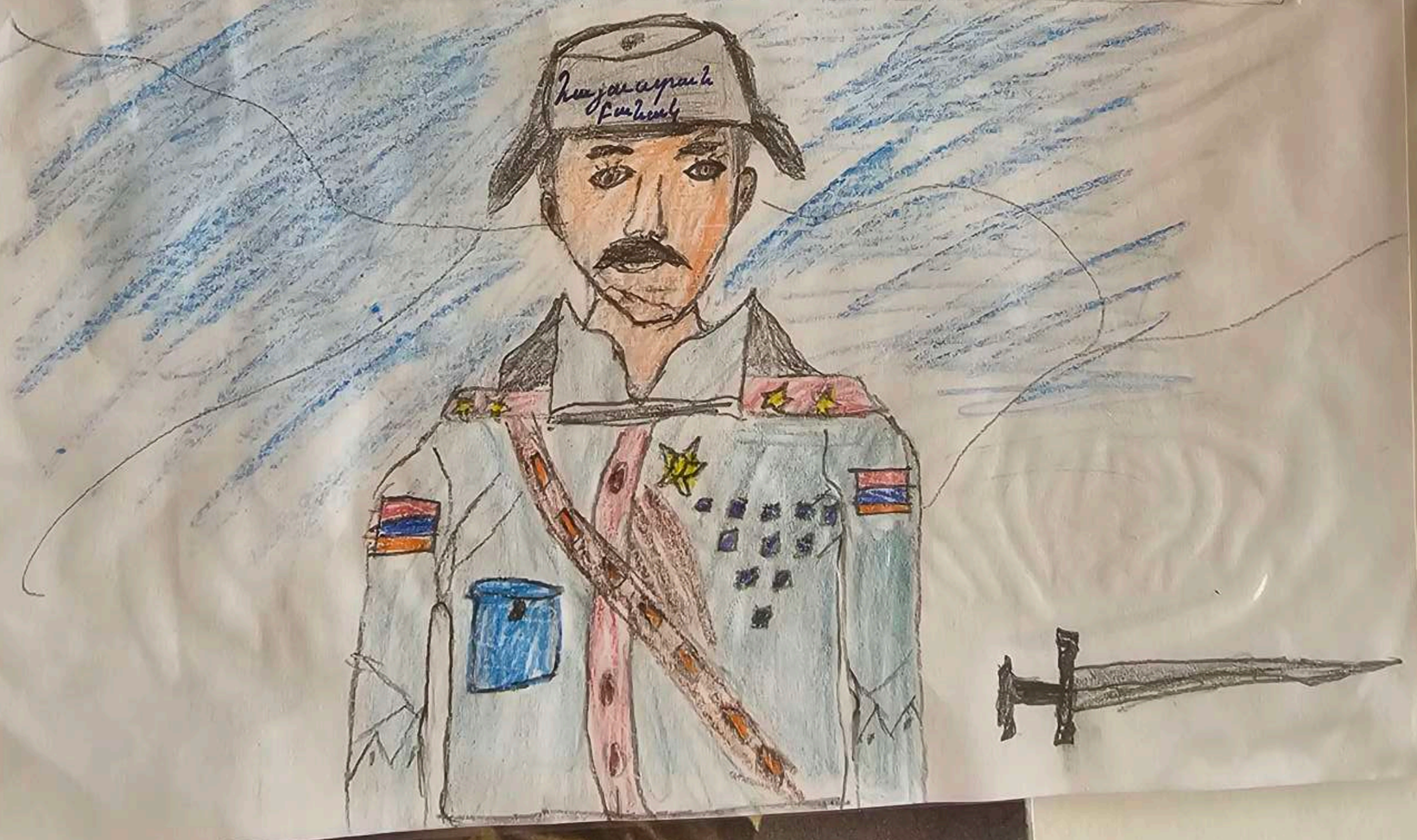

By Tigran Kandil

որ ռազմական կարիերայի ընթացքում պարգևատրվել է մի շարք

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՕԶԱՆՅԱՆ

Անդրանիկ Թորոսի Օզանյան (փետրվարի 25, 1865, Շապին Գարահիսար, Գիրեսունի մարզ, Թուրքիա - օգոստոսի 31, 1927, Չիքո, Բյուտ շրջան, Կալիֆոռնիա), նաև հայտնի է որպես **Զորավար Անդրանիկ**, **Անդրանիկ Փաշա**, հայ զորահրամանատար, պետական գործիչ, ֆիդայապետ (հայդուկապետ), նախկին դաշնակցական: Առանձնակի դեր է խաղացել Հայ ազատագրական շարժման գործում: Մասնակցել է իր հայրենի երկրի բնակավայրերի պաշտպանությանը: Անդրանիկն առաջին անգամ անցնում է Սասուն, բայց 1896 թվականին մեկնում է արտասահման: 1897 թվականին Վազգեն Տերոյանի խմբի կազմում Անդրանիկը երկրորդ անգամ է մտնում Արևմտյան Հայաստան, ուր մնում է մինչև 1904 թվականը: 1912-1913 թվականներին Գարեգին Նժդեհի հետ միասին Անդրանիկի գլխավորությամբ հայ կամավորներից կազմակերպվում է վաշտ, որը մտնում է բուլղարական բանակի աշխարհազորի կազմում և մարտնչում Օսմանյան կայսրության բանակի դեմ: Բուլղարական հրամանատարությունը բարձր գնահատեց հայկական վաշտի մասնակցությունը Առաջին Բալկանյան պատերազմին:

Երկիր	Պարգև		Տարի
Հունաստանի թագավորություն	Մարտական խաչ	II կարգի	1920
Ֆրանսիա Հանրապետություն	Լեգեոնի շքանշան	Պաշտոնական	1919
Ռուսական Կայսրություն	Սուրբ Գեորգի շքանշան	II, III, IV կարգի	1914–16
	Սուրբ Գեորգի խաչ	I, II, III կարգի	1914–16
	Սուրբ Վլադիմիր շքանշան	IV կարգի	1914–16
	Սուրբ Ստնիսլավի շքանշան	II կարգի	1914–16
Բուլղարիայի Թագավորություն	Արիության շքանշան	IV կարգի *Խիզախության համար*	1913

Զորավար Անդրանիկը իր ռազմական կարիերայի ընթացքում պարգևատրվել է մի շարք մեդալներով և շքանշաններով: Անդրանիկի սուրը և պարգևները տեղափոխվել են Հայաստան և հանձվել են Հայաստանի պատմության թանգարանին 2006 թ:

Երբ մի անգամ Անդրանիկին հարցրել են, թե որոնք են եղել իր կյանքի ամենատխուր պահերը, նա պատասխանել է, որ առաջինը զավակի մահվան լուրը լսելն էր, երկրորդը՝ Գևորգ Չաուշի:

Մեհմեդ Բեյի սպանությանը մասնակցել
իր հակահայկականությունով[10]: Անդրանիկը ևս մեկ անգամ

Անդրանիկ Օզանյան

24.02.2021թ.

Անդրանիկ Թորոսի Օզանյանը ծնվել է 1865թ-ի փետրվարի 25-ին: Արևմտյան Հայաստանի Էսայիի գաղթական ընտանիքում: Անդրանիկի հայրենի գյուղական միջավայրը նրա մանկության տարիներին ազդել է նրա հետագա զարգացման վրա: Նրա հայրական նախնիները ծնվել են Հարևան Օլան գյուղից մոտ 18-րդ դարում և ընտանեկան հասարակել Էսայիի գաղթականների թվին՝ հետագայում իրենց անունը փոխելով Օզանյան: Նրա հայրենի գյուղը նահանջել է, երբ նա ընդամենը 5 տարեկան էր: Անդրանիկը նայում է իր ամբողջ մանկությունը: Անդրանիկը հաճախել է գյուղի վարժարանը: 1875-1882թթ-ին ապրելակերպ աշխատել է հոր արհեստանոցում: Նա սկսել է 17 կարգապահական տարիքից հոր կողքին նախապատրաստել է նրան մասնակցել է 1882թ-ին գյուղում բռնկված հրդեհին, որի ընթացքում նա փրկել է հոր կյանքը: Անդրանիկը ամուսնացել է Ազնիվ Հասմիկ (Ազնիվ Հասմիկ) հետ, որը ծնվել էր Թուրքիայում հայ ծնողների մոտ: 1888թ-ին Անդրանիկը վաճառական է հայ բնակչության սահմանների մեջ ներգրավելու համար: 1884թ-ին իր ընկերների օգնությամբ փրկել է բանկը, և բնակչության հուզումներ Օսմանյան Կայսրության Էսրումի նահանգապետարանում Անդրանիկը պատմ Նոյ Թրեյ 1886թ-ը, որպես ուշադրության արժանի էր որպես պատգամավոր: Նա սկսել է իր հեղափոխական գործունեությունը 1888թ-ից Սիվաս քաղաքում: 1891թ-ին Թուրքիայի Հայ ազգային հեղափոխական:

Անդրանիկի թոռնի մասին

Անդրանիկի Օզանյանը ծնվել է 1865թ-ի փետրվարի 25-ին Արևմտյան հայաստանի Շատախ գյուղում։ Անդրանիկի հայրերեն կոչվել է «առաջնեկ»։ Անդրանիկը հասցրել է չորս դասարան ավարտել 1875-1882թթ։ Սա սահմանել է 17 տարեկանում։ Օսմանյան իշխանությունները հայերի հանդեպ իրականացրել է ջարդարշավներ և Աղբյուր հայերի զոհ. դրի տգրում են փախչել շուրջ ճանապարհներին իշխանության կամ։ 1897թ-ին Անդրանիկը տեղում է իմանում։ Պարզել զգալում են նաև Ձեյթունցիների հանկարծակիության կամ։ Անդրանիկը Արևմտյան հայաստան։ 1912թ-ին Անդրանիկը Անդրանիկն նաև կամավորներին իշխանության է։ 1914թ-ին օգոստոսի 12-ին իմանում ենք հանդիպում է Կոմիտասի ազատության շրջանի կարծիքի զեկուցում հրամանատար Դշխանների ու հայտնում է Բարձրի զեն տարբերությունը հանձնելու սպասարկության հետ Անհայտ է 1927թ-ին օգոստոսի 31-ին Հայաստանում։

Մեհմեդ Բեյի սպանությանը մասնակցելու համար, ով հայտնի էր իր հակահայկականությունով[10]։ Անդրանիկը ևս մեկ անգամ փախել է բանտից[6]։

Անդրանիկ Օզանյան - Վիքիպեդիա՝ ազատ հանրագիտարան

Կենսագրություն

Անդրանիկ Թորոսի Օզանյանը ծնվել է 1865 թվականի փետրվարի 25-ին[2]՝ Արևմտյան Հայաստանի Ճապին Գարահիսար քաղաքում[3]: Անդրանիկ հայերեն նշանակում է «առաջնեկ»: Նրա հայրական նախնիները եկել են հարևան Օզան գյուղից վաղ 18-րդ դարում և բնակություն հաստատել Ճապին Գարահիսարում թուրքերի հետապնդումներից խուսափելու համար[3]: Նրա նախնիները Օզանյան ազգանունը վերցրել են իրենց հայրենի բնակավայրի անունով:

Չթվագրված լուսանկար Անդրանիկի ծննդով հեռացել է

Անդրանիկի մայրը մահացել է, երբ նա եղել է մեկ տարեկան, և նրան խնամել է իր ավագ քույրը՝ Նազելին: Անդրանիկը հաճախել է տեղի Մուշեղյան դպրոցը 1875-1882 թվականներին, այնուհետև աշխատել է հոր ատաղձագործության խանութում[4]: Նա ամուսնացել է 17 տարեկանում, սակայն նրա կինը մահացել է մեկ տարի անց՝ ծնունդ տալով իրենց որդուն, ով նույնպես մահացել է ծնվելուց 1 օր հետո[3]:

Հիշատակին

Անդրանիկի հիշատակին աշխարհի ամենատարբեր երկրներում կանգնեցվել են նրա արձանները և հուշարձանները, այդ թվում, Ռումինիայի մայրաքաղաք Բուխարեստում (1936 թվական)[17], Պեր Լաշեզ գերեզմանատուն Փարիզ (1945 թվական), Մելգոնեան կրթական հաստատութիւն, Նիկոսիա, Կիպրոս (1990), Պլեսի-Ռոբենսոն, Փարիզ (2005)[18][19], Վարնա, Բուլղարիա (2011)[20], և Ռուսաստանի Արմավիր քաղաքում[21][22]: Մի հուշահամալիր էլ գոյություն ունի Ռիչարդսոն Սփրինգսում, Կալիֆոռնիա, որտեղ Անդրանիկն մահացել է[23]: 2011 թվականի մայիսին Անդրանիկի արձանը կանգնեցվել է նաև Վոլոնկա գյուղում, Սոչի, սակայն, այն հեռացվել է նույն օրը, ըստ երևույթին, Թուրքիայի ճնշման տակ, որն ավելի վաղ հայտարարել է, որ նրանք պետք է բոյկոտեն 2014 թվականի Սոչիի ձմեռային օլիմպիական խաղերն եթե այդ արձանը մնա կանգնած[24][25]:

1892 թվականին միացել է նորաստեղծ Հայ հեղափոխական դաշնակցությանը (ՀՅԴ)[7][8], որից հեռացել է 1917 թվականին: Համիդյան ջարդերի ընթացքում, Անդրանիկն այլ Ֆիդայիների հետ միասին պաշտպանել է Մուշի և Սասունի հայկական գյուղերը թուրք և քուրդ զինվորների հարձակումներից[8][11]: 1894 և 1896 թվականներին տեղի ունացած հայկական ջարդերին զոհ է գնացել համապատասխանաբար 80000 և 300, 000 մարդ[12]:

Օսմանյան Կայսրությունում Հայերի համար իրավիճակը վատթարացել է Աբդուլ Համիդի (Կարմիր Սուլթան) օրոք, որը ձգտում էր միավորել բոլոր մուսուլմաններին իր իշխանության տակ[5]: 1882 թվականին Անդրանիկը բանտարկվում է հայ բնակչությանը ահաբեկող թուրք ժանդարմին ծեծի ենթարկելու համար: 1884 թվականին իր ընկերների օգնությամբ փախել է բանտից, և բնակություն հաստատել Օսմանյան Կայսրության մայրաքաղաք Կոստանդնուպոլսում: Անդրանիկը Պոլսում մնաց մինչև 1886 թվականը, որտեղ աշխատում էր որպես ատաղձագործ[6]: Նա սկսել է իր հեղափոխական գործունեությունը 1888 թվականից Սիվաս գավառից[7][8]: 1891 թվականին միացել է Հնչակյան կուսակցությանը[9]: 1892 թվականին ձերբակալվել է Պոլսի ոստիկանապետ Յուսուպ Մեհմեդ Բեյի սպանությանը մասնակցելու համար, ով հայտնի էր իր հակահայկականությունով[10]: Անդրանիկը ևս մեկ անգամ փախել է բանտից[6]:

Ամուսնության փորձ

1916 թվականին Անդրանիկը ներկա է գտնվում իր քեռորդի Վահան Փափազյանի հարսանիքին, որտեղ և գտնվում էր մի երիտասարդ օրիորդ: Անդրանիկը հրապուրվում է օրիորդով: Մինչև առաջարկություն անելը Փաշան խորհրդակցում է Հովհաննես Թումանյանի հետ և որից հետո էլ որոշում է դիմել օրիորդին: Հանդիսություններից մեկի ժամանակ օրիորդին դիմում է հետևյալ կերպ. --Ես կը սիրեմ քեզ և կը փափագիմ ամուսնանալ քեզ հետ, դուն ալ ինձ կը սիրե՞ս: --Օ՛, ես ինչպե՞ս կրնամ քեզ չսիրել, չէ՞ որ դուն իմ սիրելի հերոսն ես...:

Անդրանիկ Թորոսի Օզանյան

Ժառանգություն և ճանաչում

Առաջին անգամ Անդրանիկի արձանը Հայաստանում կառուցվել է 1967 թվականին Ուջան գյուղում[26][27]: Այլ արձաններ կանգնեցվել են Հայաստանի Խորհրդային Միության անկախացումից հետո 1991 թ., որոնցից երեքը կարելի է տեսնել Մալաթիա-Սեբաստիա վարչական շրջանում (2000), Գրիգոր Լուսավորիչ եկեղեցու բակում (Արա Շիրազ, 2002 թ.) և Ֆիդայական շարժման թանգարանում (2006)[28]: Բացի այդ, Հայաստանում Անդրանիկի արձանները կանգնած են Տավուշի մարզի Ոսկեվան և Նավուր գյուղերում, Գյումրիի Հաղթանակի զբոսայգում (1994) Արտենի, Անգեղակոթ, և այլ վայրերում[29][30][31][32]:

Անդրանիկ զորավարի հուշարձան - կոթողը Երևանի պատերին կանգնած

Անդրանիկի ամուսնական լուսանկարը

Անդրանիկ զորավարն ամուսնացել է 17 տարեկանում: Առաջին ամուսնությունը ավարտվել է կնոջ մահվամբ: Կինը ծննդաբերելիս մահացել է, իսկ երեխան հանգչել է մեկ օր անց:

Անդրանիկ Օզանյան 157

Ծնվ. 5 Հունվարի 1865

Մահ. 5 Հունվարի 1927

Անդրանիկ Օզանյան

Անդրանիկ Արշո Օզանյանը ծնվել է 5 փետրուար 1955-ին Արևմտյան Հայաստանում Էսդրե գյուղում ֆրանսահայ ընտանիքում։ Նրա նախնիները եկել են Հարավային Ամերիկայից։ Օզան գյուղից Զուանե քաղաք են տեղափոխվում գնալով ընտանիքում ասորերեն և թուրքերեն խոսակցության պատճառով։ Զուանի թուրքերեն ապրած տղային ֆրանսերեն է սովորեցնում։

Անդրանիկ Օզանյանի նպատակը հայ ժողովրդի մեջ հետաքրքրություն առաջացնելն է։ Նա ցանկանում է, որ հայերը իմանան իրենց պատմությունը, ունենան ազգային ինքնագիտակցություն։ Նա շատ գործեր է արել ժողովրդի համար և մեծ հեղինակություն է վայելել։

Նկարը վերցված է Անդրանիկ Օզանյանի 157-րդ ամյակին։ Անդրանիկ Օզանյանը քաջ զինվոր և հզոր հրամանատար, նաև ազգի խոշոր գործիչ է։ Նրա մասին վկայում են պատմական փաստաթղթերը։ Անդրանիկը մահացել է 1927թ. օգոստոսի 31-ին Ֆրանսիայում։ Նրա մարմինը փոխադրվել է Հայաստան։

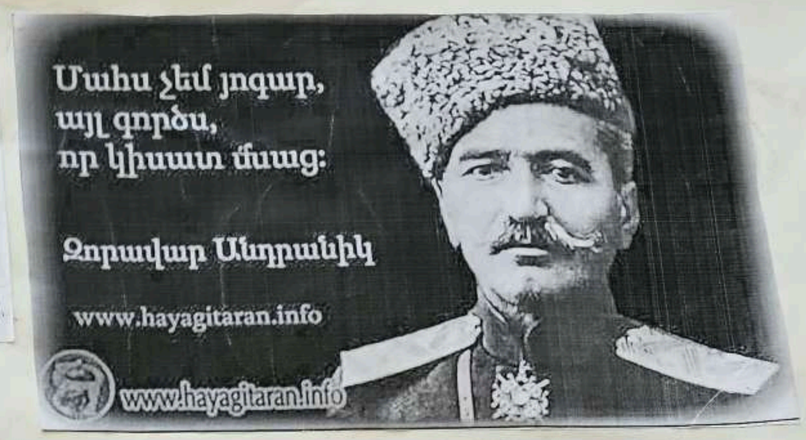

Երբ իրիկունը գլուխներդ բարձին դնեք, որ քնանաք, մի քիչ մտածեք ձեր Ազգի մասին...

Ամեն օր գլուխներդ բարձին դնելուց եւ քնանալուց առաջ,

յիշէք, թէ այդ օրը ինչ էք արել ձեր ազգի համար:

«Ես իմ վաստակիս գնահատական չեմ փնտրում, այլ ցանկանում եմ, որպեսզի երջանիկ լինի այն ժողովուրդը, որին ծառայում եմ ողջ կյանքում»: Անդրանիկ Օզանյան

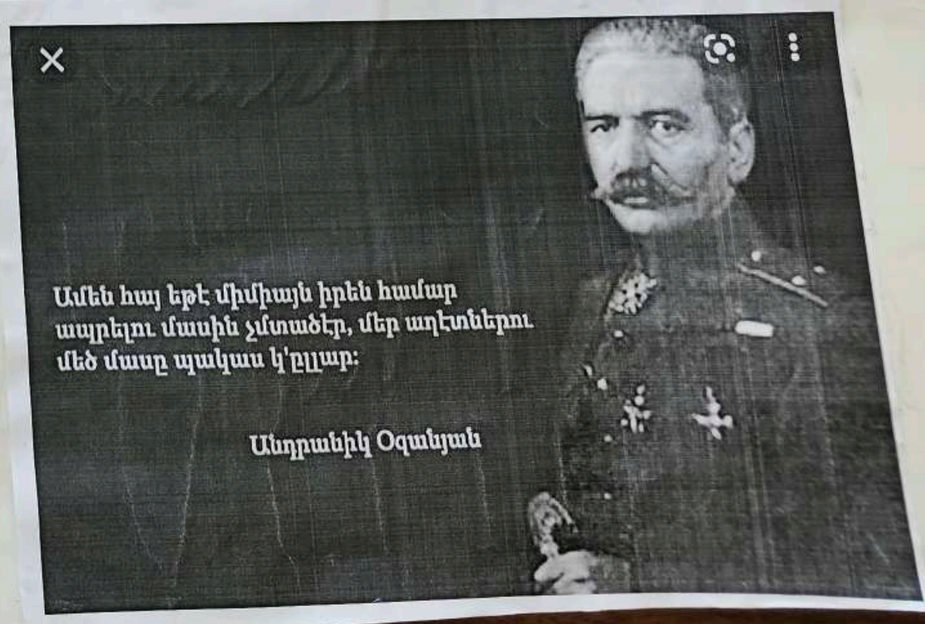

ցանկանում եմ, որպեսզի
երջանիկ լինի այն

Ամեն հայ եթէ միմիայն իրեն համար
ապրելու մասին չմտածէր, մեր աղէտներու
մեծ մասը պակաս կ'ըլլար:

ՎԻՆՍԵՆԹ ՈՒԻԼԼԵՄ

ՎԱՆ ԳՈԳ

1853 - 1890

Վանեցին է 37 գրքերնուռամ բերուսպրան մինչով

Վինսենթ Ուիլլեմ Վան Գոգ
Մարտի 30, 1853 - 1890

Հոլանդացի հետիմբերիստ նկարիչ, որի ստեղծագործությունները ազդեցություն են ունեցել արտահայտչական արվեստի զարգացման վրա: Համարվում է արեւմտյան արվեստի ամենաազդեցիկ ու ամենասիրվող գործիչներից մեկը: Ընդհանուր առմամբ նկարել է մոտ 2100 գործ, այդ թվում 860 ձեթով կտավներով. գրել 700 նամակ: Ձեզ է իր կյանքի վերջին երկու տարիները:

Ձեզ է իր կյանքի վերջին երկու տարիները:

Վինսենթ Ուիլլեմ Վան Գոգ ծնվել է 1853 թ. մարտի 30-ին հոլանդական Զունդերտ գյուղում բնակվող հոգևոր հովվի ընտանիքում: Մոգի և Ռեմի Կոռնելիուս Կարբենտուսի շնորհ: Ավագ և Ռեմի Կոռնելիուս Կարբենտուսի շնորհ հոգևոր կրթությունից ստացել էր: Վերնագրի գրքի հոգևոր կրթությունից ստացել էր: Վերնագրի գրքի էր Ստեղծագործ տեղ գտնի ուշագ Ստեղծագործ երջան ուժեղ շատ գրքի ընտանիքում ուրիշ ուժեղ ուշագ ուժեղ շատ գրքի ընտանիքում ուրիշ ուժեղ ուշագ ուժեղ շատ գրքի

Վինսենթ Վան Գոգը ծնվել է 1853 թ. մարտի 30-ին հոլանդական Զունդերտ գյուղում բնակվող հոգևոր հովվի ընտանիքում: Ավագ և Ռեմի Կոռնելիուս Կարբենտուսի շնորհ: Վերնագրի գրքի էր Ստեղծագործ տեղ գտնի ուշագ Ստեղծագործ երջան ուժեղ շատ գրքի ընտանիքում ուրիշ ուժեղ ուշագ ուժեղ շատ գրքի

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ • ՀՏԵՄԱՐԱՆ

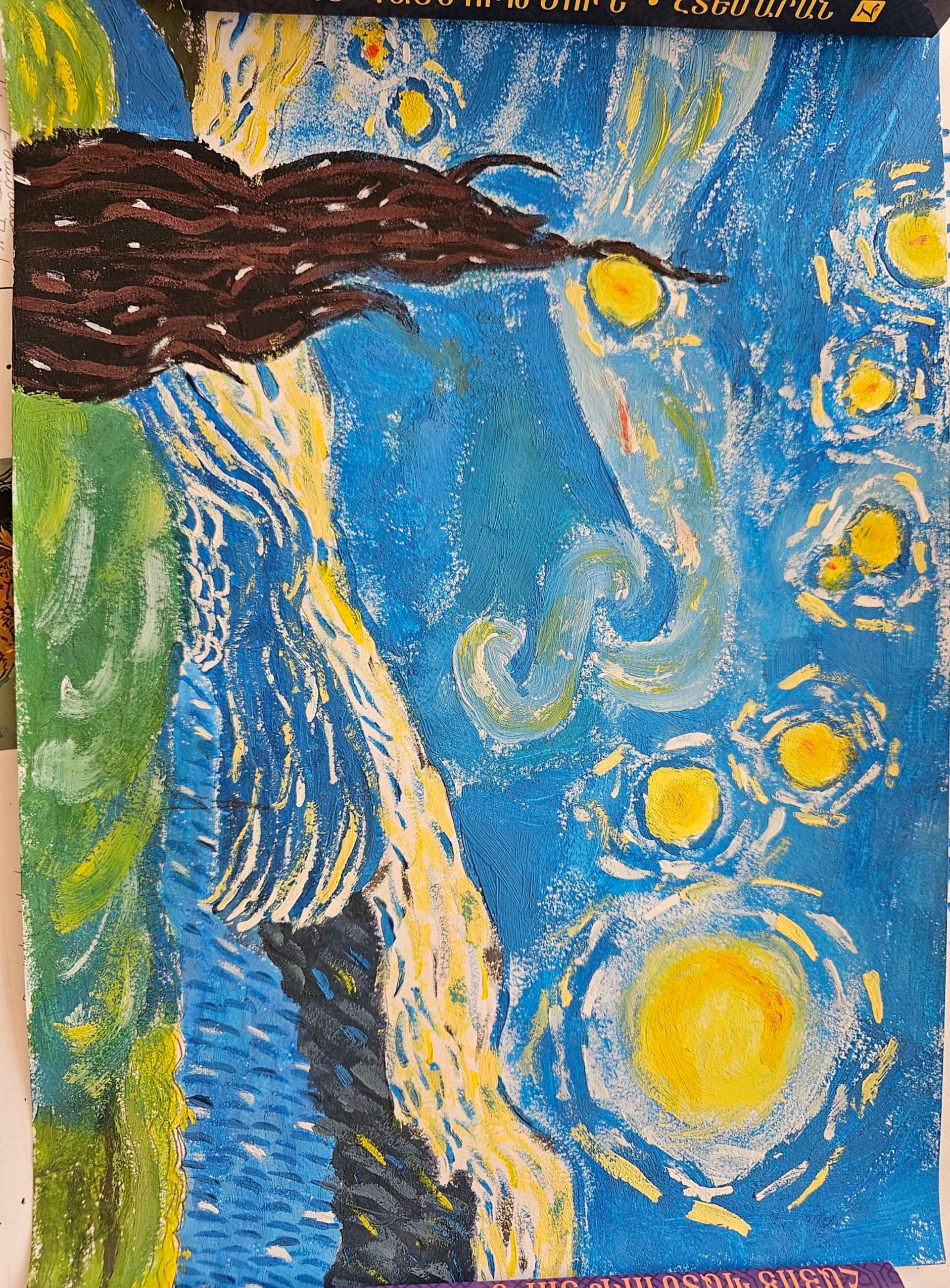

Վինսենթ Վան Գոգ

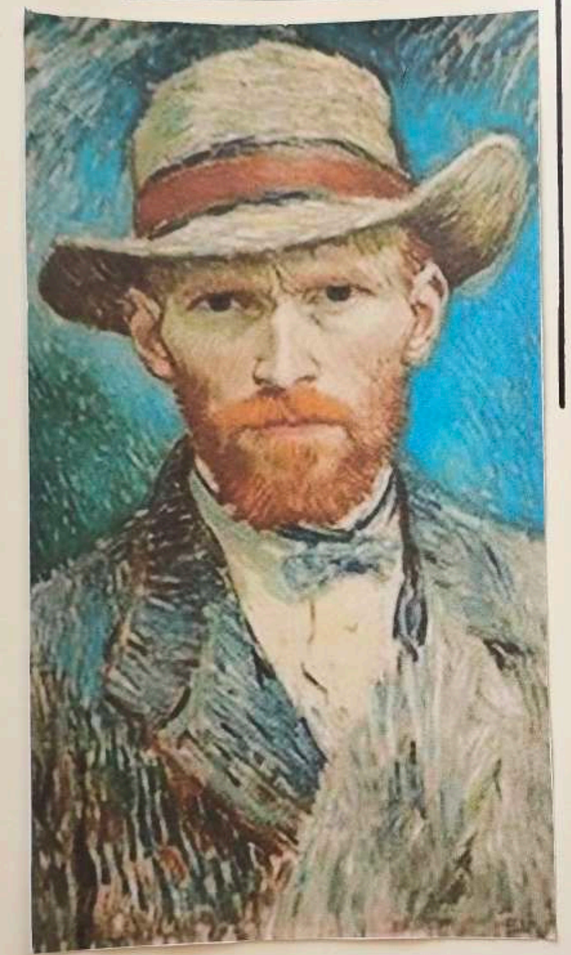

Վինսենթ վան Գոգ

Նկարիչ Վինսենթ Վան Գոգը ծնվել է 1853թ. մարտի 30-ին: Հոլանդացի նկարիչը ուշ իմպրեսիոնիզմի (պոստիմպրեսիոնիզմ) ամենախոշոր ներկայացուցիչներից է գեղանկարչության մեջ:

Նա նկարել է վաղ տարիքից: 1864թ.-ից սովորել է Ձևենբերգի գիշերօթիկ դպրոցում, 1866թ.-ից՝ Թիլբուրգի քոլեջում: 1869-1876թթ. եղել է Գեղարվեստաառևտրային ֆիրմայի հանձնակատարը (զբաղվել է նկարների առքուվաճառքով) Հաագայում, Բրյուսելում, Լոնդոնում և Փարիզում: 1876թ. դասավանդել է Լոնդոնի արվարձանային դպրոցներից մեկում: Վան Գոգն ուսումնասիրել է աստվածաբանություն, 1878-1879թթ. եղել է քարոզիչ Բելգիայի Բորինաժ քաղաքում: 1880-1881թթ. հաճախել է Բրյուսելի, իսկ 1885-1886թթ. Անտվերպենի գեղարվեստի ակադեմիաները:

Վան Գոգը պատկերել է ընչազուրկներին՝ Բորինաժի հանքափորներին, ավելի ուշ՝ գյուղացիների, արհեստավորների, ծկնորսների, որոնց կենսակերպին ծանոթացել է 1881-1885թթ. Հոլանդիայում: 1883թ.-ից նա ստեղծել է իր առաջին նշանակալի՝ հասարակ մարդկանց նկատմամբ սիրով լի նկարաշարերը (,Գեղջկուհիե, ,Կարտոֆիլ ուտողները, ,Քարածուխ տանող կանայք, ,Արտասվոր կինը, ,Օջախի առջևե, ,Մորմոքող ծերունիներ և այլն), որտեղ արտահայտել է բնորդների հոգեկան լարվածությունը, տառապանքն ու ընկճվածությունը:

1886-1888թթ. ապրել է Փարիզում, հաճախել է Ֆեռնան Կորմոնի մասնավոր ստուդիան, միաժամանակ ուսումնասիրել իմպրեսիոնիստ նկարիչների (Անրի Թուլուզ-Լոտրեկ, Էդուարդ Մանե, Պոլ Գոգեն, Ալֆրեդ Սիսլեյ, Էդգար Դեգա) ստեղծագործությունները և ճապոնական փորագրությունները: Այդ շրջանից նրա գործերում մուգ գույները փոխարինվել են կապույտի, ոսկեդեղինի, կարմրի մաքուր ու պայծառ երանգներով (,Սենի կամուրջը, 1887թ., ,Տանգի հայրիկի դիմանկարը, 1887թ. և այլն):

1888թ. Վան Գոգը տեղափոխվել է Ֆրանսիայի Առլ քաղաք, որտեղ վերջնականապես ձևավորվել է նրա ստեղծագործական յուրահատուկ ոճը: Նկարիչը գույների հակադրությամբ արտահայտել է իր հուզավիճակն ու վերաբերմունքն աշխարհի նկատմամբ: Հարավի պայծառ ու ջերմ գույներով ստեղծած բնանկարներում (,Հունձ: Լա Կրո հովիտե, ,Ձկնորսական նավակները Սենտ Մարիումե, երկուսն էլ 1888թ.) արտացոլել է իր սերն ու վերաբերմունքը գեղեցկության ու երջանկության նկատմամբ:

Որոշ գործերում պատկերել է մարդու միայնությունն ու անզորությունն արտահայտող կերպարներ (,Գիշերային սրճարան Առլումե, 1888թ.): Գույնի և գալարուն գունաբծերի դինամիկան կենդանություն ու աշխուժություն է հաղորդում ոչ միայն բնությանն ու մարդկանց (,Խաղողի կարմիր այգիներ Առլումե, 1888թ.), այլև անշունչ առարկաներին (,Վան Գոգի ննջարանն Առլումե, 1888 թ.):

Նկարչի կյանքի վերջին տարիների լարված աշխատանքն ուղեկցվել է հոգեկան հիվանդության նոպաներով (ցնցումներից մեկի ժամանակ նա կտրել է իր ականջը):

1889-1890թթ. Վան Գոգը եղել է հոգեբուժարաններում՝ նախ Առլի, Սեն Ռեմիի, ապա՝ Օվեր սյուր Ուազի, որտեղ էլ ինքնասպան է եղել:

Վան Գոգի վերջին գործերն առանձնանում են գունային զուգորդումներով, ռիթմի խիստ արտահայտչականությամբ, տրամադրության կտրուկ փոփոխություններով, ծայրահեղ հուսահատությամբ ու պոռթկումներով (,Նոճիներով ու աստղերով ճանապարհե, 1890թ.), իսկ որոշ գործեր՝ պայծառ ու խաղաղ տրամադրությամբ (,Օվերի բնանկար անձրևից հետոե, 1890թ., ,Եկեղեցի Օվերումե, 1890թ. և այլն):

Վան Գոգի լավագույն կտավներից են նաև ,Առլեզիանուհինե (1888թ.), ,Փոստատար Ռուլենե (1888թ.), ,Սերմնացան մայրամուտինե (1888թ.), ,Ինքնանկար ծխամորճովե (1888թ.), ,Բժիշկ Գաշեի դիմանկարըե (1890թ.), ,Հավերժության դարպասների մոտե (1890թ.) և այլն:

Վան Գոգի արվեստը ժամանակին չի գնահատվել, նրա գործերը համաշխարհային ճանաչման են արժանացել շուրջ 100 տարի անց: Նկարչի ստեղծագործությունն արտացոլել է եվրոպական մշակույթի պատմության բարդ, բեկումնային շրջանը:

Վան Գոգի գործերից պահվում են աշխարհի լավագույն թանգարաններում (Մոսկվայի Ալեքսանդր Պուշկինի անվան կերպարվեստի, Կրյոլլեր-Մյուլլերի պետական, Նյու Յորքի Մետրոպոլիտեն, Օգյուստ Ռոդենի և այլն): Վան Գոգի անունով կոչվել է խառնարան Փայլածու (Մերկուրի) մոլորակի վրա:

Աստղալից գիշեր

«Վինսենթ վան Գոգի «Աստղալից երկինք» նկարը ստեղծվել է 1889 թվականին և համարվում է համաշխարհային կերպարվեստի ամենահայտնի գործերից մեկը: Նկարում պատկերված է գիշերային երկինք՝ փայլող աստղերով և լուսնով, ներքևում՝ փոքրիկ գյուղ և բարձր կիպարիս: Նկարի ամենատպավորիչ մասը երկինքն է: Այն ներկայացված է պտտվող, ալիքաձև գծերով, որոնք ստեղծում են շարժման և անհանգստության զգացում: Աստղերը մեծ են և վառ, կարծես կենդանի լինեն: Սա ցույց է տալիս նկարչի զգացմունքային վիճակը և ներքին ապրումները: Գունային լուծման մեջ գերակշռում են կապույտ և դեղին գույները: Կապույտը խորհրդանշում է գիշեր, մենություն և մտահոգություն, իսկ դեղինը՝ լույս, հույս և ջերմություն: Այս գույների հակադրությունը ուժեղացնում է նկարի զգացմունքային ազդեցությունը:Նկարի ներքևի հատվածում պատկերված գյուղը հանգիստ է և խաղաղ: Դա հակադրվում է անհանգիստ երկնքին և կարծես ցույց է տալիս իրական աշխարհի և մարդու ներաշխարհի տարբերությունը: Հիպարիսը միացնում է երկինքը և երկիրը՝ խորհրդանշելով մարդու ձգտումը դեպի վեր, դեպի հավերժություն:Ամփոփելով կարելի է ասել, որ «Աստղալից երկինք» նկարը ոչ միայն գիշերային տեսարան է, այլ նաև Վան Գոգի հոգեվիճակի արտահայտություն: Այն փոխանցում է անհանգստություն, հույս և հոգևոր որոնում, ինչի շնորհիվ դարձել է արվեստի անմահ գործ:

Նկարում պատկերված է գիշերային բնություն: Առաջին հայացքից դիտարկելիս ուշադրության կենտրոնում են հայտնվում հատկապես աստղերն ու լուսինը՝ իրենց վառ արտահայտվածությամբ: Բացի դրանից՝ Վան Գոգն օգտագործել է որոշակի հնարքներ երկնային մարմիններին ավելի դինամիկ տեսք տալու համար. լուսինը կարծես գտնվում է շարժման մեջ: Նկարի ձախ հատվածում պատկերված են դեպի աստղերն ու լուսինը ձգվող ծառեր՝ կիպարիսներ: Հետին պլանում երևում է փոքրիկ գյուղ, որտեղ տիպիկ նիդեռլանդական գմբեթով եկեղեցի կա: Վան Գոգն օգտագործել է իմպաստո տեխնիկական՝ ներկի տեղադրումը թանձր շերտով, ինչի շնորհիվ երկինքը շաղված տեսք ունի և կարծես շարժվում է: